

Luty 2015 nr 7 (76)

ISSN 2391-4130

DORADCA VAT

NAJSZYBSZY SPOSÓB NA BEZBŁĘDNE ROZLICZANIE VAT

Temat miesiąca

Podatkowe skutki odsnieżania terenu firmy

W zimie przedsiębiorcom dochodzą dodatkowe obowiązki, związane m.in. z odsnieżaniem terenu firmy wraz z przyległymi chodnikami oraz usuwaniem śniegu i lodu z budynków. Wywiązywanie się z nich wywołuje skutki w VAT niezależnie od tego, czy podatnik robi to we własnym zakresie, czy też zleca wykonanie stosownych czynności firmom zewnętrznym. To samo dotyczy przedsiębiorców świadczących usługi w tym zakresie.

37

Odpowiedzi ekspertów

Dla wystąpienia wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej konieczny jest udział trzech podatników

29

Zaliczka za WNT nie skutkuje powstaniem obowiązku podatkowego

30

Warunkiem stosowania stawki 0% w eksporcie jest wywóz towarów poza UE

31

VAT w branżach

Zamiana nieruchomości jest podatkowo korzystniejsza niż ich sprzedaż

54

Z faktury za naprawę auta można odliczyć tylko połowę podatku

56

O terminie odliczenia VAT decyduje obowiązek podatkowy u sprzedawcy

58

Faktura VAT

Korekta faktur uprawnia do zwrotu VAT

48

Obowiązek podatkowy

Dokonanie dostawy towaru może być równoznaczne z faktycznym zrealizowaniem dostawy

51

Już wiadomo, jakie branże fiskus skontroluje w 2015 roku

Obszarem najbardziej narażonym na nieprawidłowości jest VAT – wynika z danych resortu finansów. Najczęściej popełniane błędy to niewykazywanie do opodatkowania przychodów wynikających z wystawionych faktur czy też ewidencjonowanie faktur zakupu niemających związku z osiąganym przychodem. Znany jest już plan działań administracji podatkowej na 2015 rok.

str. 3

Umowa stron wpływa na moment powstania obowiązku podatkowego

Dla ustalenia momentu zakończenia usługi rozstrzygająca jest wola kontrahentów, którzy umówili się na rozliczenie (opłacanie) świadczonych usług (dostaw) w okresach rozliczeniowych. Oznacza to, że obowiązek podatkowy nie powstanie z chwilą dokonania dostawy lub wyświadczenia usługi, lecz w momencie upływu danego okresu. To wnioski z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi (sygn. akt I SA/Łd 1077/14).

str. 20

Przy leasingu finansowym podatnik odliczy cały VAT

Zdaniem resortu finansów wydanie samochodu osobowego na podstawie umowy leasingu finansowego jako dostawy towaru powoduje, że korzystający otrzymuje fakturę na całą wartość dostawy. Odliczenie VAT w takim przypadku dokonywane jest jednorazowo (z góry).

str. 17

Wątpliwości będą rozstrzygane na korzyść podatnika

Uproszczenie przepisów, usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, wyeliminowanie regulacji, które w praktyce powodują wiele uciążliwych obowiązków – to cel prezydenckiego projektu nowelizacji Ordynacji podatkowej. Projekt trafił do Komisji Finansów Publicznych.

str. 18

Szanowny Czytelniku!

Wraz z zespołem redakcyjnym dokładamy wszelkich starań, aby magazyn, który trzymasz w ręku, był dla Ciebie praktycznym narzędziem, pomocnym w codziennym rozliczaniu podatku od towarów i usług. Właśnie temu mają służyć zmiany, które wprowadziliśmy od tego numeru. Magazyn wzbogaciliśmy m.in. o: przegląd aktualności dotyczących VAT, zapis z dyżuru eksperta, nowe działy merytoryczne oraz nową „nawigację” w postaci zakładki bocznych. Mam nadzieję, że nowa „szata” graficzna magazynu przypadnie Ci do gustu!

Przypominam także, że nasi Czytelnicy mają wpływ na zakres poruszanych w magazynie zagadnień. Propozycje tematów można przysyłać na adres rkucinski@wip.pl.

Z poważaniem

Rafat Kuciński
redaktor prowadzący
magazynu „Doradca VAT”

PS

Zapraszamy do skorzystania z telefonicznego dyżuru eksperta. Najbliższe konsultacje odbędą się 4, 10, 18 i 25 lutego 2015 r. pod numerem **22 318 07 36**.

RADA KONSULTANTÓW

Nad jakością merytoryczną zamieszczanych w miesięczniku tekstów czuwa Rada Konsultantów w składzie:

ADAM BARTOSIEWICZ

Doradca podatkowy. Radca prawny. Doktor nauk prawnych specjalizujący się w prawie podatkowym – polskim i wspólnotowym. Wspólnik EOL sp. z o.o. sp. k. Kancelaria Doradztwa Podatkowego

JAKUB RYCHLIK

Doradca podatkowy (nr wpisu 11549), prawnik. Wiele lat poświęcił na pracę w państwowych organach podatkowych.

MAREK WOJDA

Doradca podatkowy. Specjalizuje się w podatku VAT. W swojej karierze współpracował z PricewaterhouseCoopers oraz Baker & McKenzie. Reprezentował podatników w postępowaniach spornych dotyczących podatku VAT, w tym przed sądami administracyjnymi.

MARIAN SZALUCKI

Doradca podatkowy od 1997 roku. Związany z prawem podatkowym od 1992 roku. Prowadzi kancelarię doradztwa podatkowego od początku obowiązywania ustawy o doradztwie podatkowym, czyli od 1997 roku.

TOMASZ KRYWAN

Doradca podatkowy (nr wpisu 11058). Specjalista w zakresie prawa podatkowego, w tym VAT.

PAKIET BEZPŁATNYCH USŁUG DODATKOWYCH:

NASI EKSPERCI SĄ DO PAŃSTWA DYSPOZYJCJI

Telefoniczny dyżur eksperta
VAT i podatki dochodowe (co środę)

Elektroniczna wersja publikacji
na www.serwisvat.wip.pl

Odpowiedzi na indywidualne pytania (e-mail)

Serwis e-mailowy „E-doradca. Podatki i Rachunkowość”

Zamówienia na prenumeratę proszę kierować

e-mailowo: cok@wip.pl lub telefonicznie: 22 518 29 29

ZMIANY W PRAWIE

Już wiadomo, które branże fiskus skontroluje w 2015 roku	3
Nowelizacja ustawy o VAT już w Sejmie	4
Opłata w systemie prepaid jest zapłatą za usługę elektroniczną	6
Od 1 stycznia 2015 r. zmieniło się miejsce świadczenia usług elektronicznych	8
Kasy fiskalne obejmują lekarzy, prawników i restauratorów	9
Niższa akcyza na paliwa silnikowe w 2015 roku	12
Zmieniły się przepisy dotyczące akcyzy od wyrobów tytoniowych	14
Uwaga na zmiany w ustawie o rachunkowości	15
Nowy wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w UE	17

ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE

Przy leasingu finansowym podatnik odliczy cały VAT	17
Wątpliwości będą rozstrzygane na korzyść podatnika	18
Umowa stron wpływa na moment powstania obowiązku podatkowego	20
Do sprzedaży posiłków na wynos ma zastosowanie stawka 8%	22
Obniżony VAT na towary do ochrony przeciwpożarowej niezgodny z prawem UE	23

RELACJA Z DYŻURU EKSPERTÓW 25**ODPOWIEDZI EKSPERTÓW**

Do wystąpienia wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej konieczny jest udział trzech podatników	29
Zaliczka za WNT nie skutkuje powstaniem obowiązku podatkowego	30
Warunkiem stosowania stawki 0% w eksporcie jest wywóz towarów poza UE	31
Otrzymanie faktury za prąd wyznacza termin odliczenia VAT	33
Aby uzyskać ulgę, trzeba rozpocząć ewidencjonowanie na co najmniej 1/5 zgłoszonych kas	34

KOMENTARZ MIESIĄCA

Podatkowe skutki odśnieżania terenu firmy	37
Od zakupu łopaty i piasku wolno odliczyć VAT	38
Paliwo do odśnieżarki z pełnym odliczeniem podatku	38
Śnieg i lód może uprzątnąć także zewnętrzna firma	41
Usuwanie śniegu opodatkowane w sposób preferencyjny	42
Pozostawianie w gotowości do odśnieżania opodatkowane tak jak usługa główna	44

FAKTURA VAT

Korekta faktur uprawnia do zwrotu VAT	48
---	----

OBOWIĄZEK PODATKOWY

Dokonanie dostawy towaru może być równoznaczne z faktycznym zrealizowaniem dostawy	51
--	----

VAT W BRANŻACH

Zamiana nieruchomości jest podatkowo korzystniejsza niż ich sprzedaż	54
Z faktury za naprawę auta można odliczyć tylko połowę podatku	56
O terminie odliczenia VAT decyduje obowiązek podatkowy u sprzedawcy	58
Indeks tematyczny	60

Przegląd aktualności

ZMIANY W PRAWIE

■ Nowelizacja ustawy o VAT już w Sejmie

W przyjętym 30 grudnia 2014 r. przez Radę Ministrów i skierowanym do Sejmu projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych przewidziano wprowadzenie rozwiązań, które mają dostosować obowiązujące przepisy podatkowe do regulacji unijnych.

[więcej na s. 4 ▶▶▶](#)

■ W 2015 roku zmienią się zasady rozliczania usług elektronicznych, nadawczych i telekomunikacyjnych

Sprzedawcy m.in. usług elektronicznych dla konsumentów z innych krajów UE płacą VAT według zasad obowiązujących w krajach klientów.

[więcej na s. 8 ▶▶▶](#)

■ Kasy fiskalne obejmują lekarzy, prawników i restauratorów

Od 2015 roku kasy muszą zainstalować m.in. prawnicy, doradcy podatkowi, lekarze i dentyści, fryzjerzy i kosmetyczki, restauratorzy, mechanicy samochodowi. Nowe rozporządzenie ministra finansów weszło w życie 1 stycznia 2015 r.

[więcej na s. 9 ▶▶▶](#)

■ W 2015 roku wzrosły kary za błędy podatkowe

Począwszy od 1 stycznia 2015 r. podatnicy płacą wyższe grzywny za popełnienie wykroczeń lub przestępstw skarbowych.

■ Niższa akcyza na paliwa silnikowe w 2015 roku

W bieżącym roku stawki akcyzy na niektóre paliwa zostały obniżone. Chodzi tu przykładowo o benzyne silnikową, gdzie stawka zmalała o 25 zł za 1000 litrów.

[więcej na s. 12 ▶▶▶](#)

■ Zmienią się przepisy dotyczące akcyzy od wyrobów tytoniowych

Po 31 grudnia 2014 r. wytwarzanie papierosów przy użyciu maszyn do nabijania giłz jest objęte akcyzą. Z początkiem roku zmienił się też sposób opodatkowania cygar i cygaretek. To efekt zmian, jakie wprowadziła ustawa o budżecie.

[więcej na s. 14 ▶▶▶](#)

■ Nowy wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w UE

W nowym rozporządzeniu wykonawczym minister finansów określił informacje, jakie powinien zawierać wniosek podatnika ubiegającego się o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w innym niż Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz sposób opisu niektórych informacji, warunki i termin składania wniosków.

[więcej na s. 17 ▶▶▶](#)

ORZECZENIA I INTERPRETACJE

■ Przy leasingu finansowym podatnik odliczy cały VAT

Wydanie samochodu osobowego na podstawie umowy leasingu finansowego jako dostawy towaru powoduje, że korzystający otrzymuje fakturę na całą wartość dostawy. Odliczenie VAT w takim przypadku dokonywane jest jednorazowo (z góry). Tak uznał minister finansów w odpowiedzi na interpelację poselską nr 28864/14.

[więcej na s. 17 ▶▶▶](#)

■ Powstanie obowiązku podatkowego w usłudze budowlanej

O wykonaniu usług budowlanych lub budowlano-montażowych decyduje faktyczne wykonanie tych usług, tzn. rzeczywiste ich wykonanie, zgodne ze złożonym zamówieniem, nie zaś przyjęcie tych usług na podstawie przejściowego świadectwa płatności czy protokołu odbioru robót (interpretacja indywidualna dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 19 grudnia 2014 r., nr IBPP2/443-926/14/WN).

Już wiadomo, które branże fiskus skontroluje w 2015 roku

Obszarem najbardziej narażonym na nieprawidłowości jest VAT – wynika z danych resortu finansów. Najczęściej popełniane błędy to niewykazywanie do opodatkowania przychodów wynikających z wystawionych faktur czy też ewidencjonowanie faktur zakupu niemających związku z osiąganym przychodem. Znany jest już Krajowy Plan Działań Administracji Podatkowej na 2015 rok.

Z opublikowanego przez resort finansów planu wynika, że od 1 stycznia 2013 do 31 lipca 2014 r. 83,7% uszczupień ujawniono w kontrolach podatkowych przeprowadzonych w zakresie podatku od towarów i usług, 10,5% stanowiły straty dotyczące podatku dochodowego od osób fizycznych, 5,7% to uszczuplenia ujawnione w kontrolach podatkowych przeprowadzonych w podatku dochodowym od osób prawnych.

W zakresie VAT najwięcej błędów dotyczyło:

- odliczania podatku naliczonego z faktur dokumentujących zakup towarów i usług, z tytułu których podatnikowi nie przysługuje prawo do odliczenia,
- niewykazywania do opodatkowania przychodów wynikających z wystawionych faktur,
- ewidencjonowania faktur zakupu niemających związku z osiąganym przychodem,
- dokonywania czynności sprzedaży z pominięciem kasy rejestrującej,
- błędnego określenia momentu powstania obowiązku podatkowego.

Ministerstwo Finansów ujawniło, że w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych najczęstsze nieprawidłowości dotyczyły głównie:

- niewpłacania zaliczek na podatek dochodowy w ciągu roku,
- niewywiązywania się z obowiązku płatnika podatku dochodowego od osób fizycznych,
- nieterminowego uiszczania należności podatkowych,
- niewykazywania do opodatkowania przychodów wynikających z wystawionych faktur,
- ewidencjonowania w koszty uzyskania przychodów zdarzeń gospodarczych niestanowiących kosztów uzyskania przychodów.

Z kolei w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych kontrole podatkowe najczęściej ujawniły błędy w zakresie:

- ewidencjonowania w koszty uzyskania przychodów zdarzeń gospodarczych niestanowiących kosztów uzyskania przychodów,
- niewykazywania w księgach podatkowych pozostałych przychodów, np. ze sprzedaży środka trwałego, kapitalizacji odsetek od zgromadzonych na rachunku bankowym środków związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą,
- ewidencjonowania faktur zakupu niemających związku z osiąganym przychodem,
- nieprawidłowego ustalania odpisów amortyzacyjnych,
- niewykazywania do opodatkowania przychodów wynikających z wystawionych faktur.

Branże najbardziej narażone na ryzyko, którym urzędnicy baczniej będą się przyglądać w przyszłym roku, to: doradztwo i inne usługi niematerialne, produkcja materiałów budowlanych i usługi budowlane, działalność agentów sprzedaży towarów, nieruchomości, handel hurtowy pozostały, produkcja i obrót metalami i produktami metalowymi, paliwa, recykling, motoryzacja, transport i logistyka, e-handel i usługi informatyczne, produkcja i handel elektroniką.

Źródło: Krajowy Plan Działan Administracji Podatkowej 2015

Nowelizacja ustawy o VAT już w Sejmie

W skierowanym do Sejmu projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Prawo zamówień publicznych przewidziano wprowadzenie rozwiązań, które mają dostosować obowiązujące przepisy podatkowe do przepisów unijnych (implementacja przepisów fakultatywnych oraz orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej).

Chodzi w szczególności o:

- określenie proporcji (przy odliczaniu podatku od towarów i usług) w odniesieniu do nabywanych towarów i usług wykorzystywanych do celów mieszanych, tzn. do działalności podlegającej VAT, jak też działalności nieobjętej VAT (w tym zaproponowanie przykładowych metod służących proporcjonalnemu odliczaniu VAT) oraz określenie systemu korekt w przypadku zmiany zakresu wykorzystania tych towarów,
- wprowadzenie zmian w zakresie tzw. ulgi na złe długi mających na celu zmniejszenie asymetrii w stosowaniu tej instytucji.

Projektowana ustawa wprowadza również zmiany mające na celu zapewnienie większej skuteczności i uszczelnienie mechanizmu odwróconego obciążenia poprzez objęcie tym instrumentem niektórych postaci złota, kolejnych towarów ze stali, telefonów komórkowych, w tym smartfonów, komputerów przenośnych (takich jak np.: tablety, notebooki, laptopy) oraz konsoli do gier. Jednocześnie zaproponowano wprowadzenie limitu, po przekroczeniu którego dostawa elektroniki będzie objęta mechanizmem odwróconego obciążenia (przekroczenie kwoty 20.000 zł netto w ramach jednolitej gospodarczo transakcji).

Wyłączenie odwrotnego obciążenia

W projekcie ustawy przewiduje się ograniczenie stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia do transakcji na rzecz podatników zarejestrowanych jako podatnicy VAT czynni. Bez szkody dla tej instytucji możliwe jest wyłączenie z tego mechanizmu podatników zwolnionych z VAT, co zmniejszy ich obowiązki administracyjne.

Zakłada się również wprowadzenie dla transakcji objętych mechanizmem odwróconego obciążenia informacji podsumowujących w obrocie krajowym składanych przez sprzedawców (pozwoli to na lepszą kontrolę deklarowania podatku przez nabywców towarów objętych tym mechanizmem). Rozszerzenie zakresu stosowania mechanizmu odwróconego obciążenia wymaga wprowadzenia zmian w ustawie Prawo zamówień publicznych.

Odpowiedzialność solidarna

W projekcie ustawy przewiduje się również wprowadzenie zmian w zakresie dostaw towarów objętych odpowiedzialnością solidarną i obowiązkiem stosowania rozliczeń miesięcznych polegających na wyłączeniu niektórych postaci złota w związku z ich objęciem mechanizmem odwróconego obciążenia oraz dodaniu srebra i platyny w postaci surowca i półproduktu. Zmiany te mają na celu ograniczenie nadużyć w rozliczaniu VAT w obrocie tymi towarami.

Ponadto wprowadza się zmiany dotyczące instytucji kaucji gwarancyjnej, stanowiącej jedną z przesłanek wyłączających stosowanie odpowiedzialności solidarnej wobec nabywców towarów wymienionych w załączniku nr 13 do ustawy. W związku z potwierdzoną znaczną skalą nadużyć w obrocie paliwami przewiduje się podwyższenie wysokości minimalnej (z 200 tys. zł do 1 mln zł) i maksymalnej (z 3 mln zł do 10 mln zł) kaucji gwarancyjnej w przypadku dostaw tych towarów. Ponadto wprowadza się zmiany o charakterze proceduralnym i porządkowym wynikające z perspektywy rocznego stosowania regulacji dotyczących kaucji gwarancyjnej.

Wprowadzenie rozwiązań mających na celu ograniczenie nieprawidłowości w rozliczaniu VAT w obrocie niektórymi artykułami elektronicznymi, jak również w branży paliwowej, w obrocie kolejnymi towarami ze stali i metalami szlachetnymi jest oczekiwane przez uczciwych przedsiębiorców, dotkliwie odczuwających skutki nieuczciwej konkurencji ze strony podmiotów zaangażowanych w proceder oszustw podatkowych. Działania te przyczynią się do poprawy warunków prowadzenia działalności gospodarczej przez uczciwych podatników. Powinny także wpłynąć na polepszenie sytuacji w branżach dotkniętych nieuczciwym procederem uchylania się od zapłaty lub wyludzenia VAT.

Ostateczny kształt nowelizacji wciąż nie jest znany

Projekt podlegał szerokim konsultacjom (na etapie założeń oraz projektu ustawy), w wyniku których uwzględniono wiele istotnych postulatów zgłoszonych przez przedsiębiorców. Planuje się, że ustawa wejdzie w życie 1 kwietnia 2015 r., z wyjątkiem zmian związanych ze sposobem określenia proporcji przez podatników prowadzących działalność o charakterze mieszanym, które mają wejść w życie 1 stycznia 2016 r.

Źródło: Rządowe Centrum Legislacji

Opłata w systemie prepaid jest zapłatą za usługę elektroniczną

Minister finansów stwierdził, że zapłata za doładowania oferowane przez operatorów w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2015 r. nadal stanowi należność za usługi telekomunikacyjne.

W dniu 1 stycznia 2015 r. weszła w życie zasadnicza część ustawy z 25 lipca 2014 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy Ordynacja podatkowa. Wprowadzane tą zmianą regulacje dotyczą w szczególności rozliczania podatku od towarów i usług z tytułu zmiany miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz elektronicznych.

Kłopotliwe rozliczanie kart prepaid

W związku z wprowadzeniem do ustawy o VAT m.in. definicji usług telekomunikacyjnych u niektórych podatników powstały wątpliwości, jak od 1 stycznia 2015 r. będzie opodatkowana sprzedaż kart prepaid (tzw. doładowań, przez które rozumiane są zarówno doładowania konta „na start” w ramach starterów z kartą SIM, jak również doładowania nabywane bez jednoczesnego przekazania przez operatora karty SIM – ale których realizacja następuje z wykorzystaniem karty SIM – niezależnie od technologii dostarczenia doładowania). Wątpliwości dotyczą w szczególności sprzedaży kart prepaid w związku ze świadczeniem usług o podwyższonej opłacie, o których mowa w art. 64 ustawy z 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

Na tym tle zgłaszano również konieczność jednoznacznego określenia, które z zasad dotyczących momentu powstania obowiązku podatkowego mają w omawianym obszarze zastosowanie. Minister finansów wydał w tej sprawie komunikat, który został opublikowany na stronie internetowej. Według niego należność płacona za doładowania w rzeczywistości stanowi należność za usługi telekomunikacyjne.

Definicja usług elektronicznych

Pojęcie usługi telekomunikacyjnej jest zdefiniowane w art. 24 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Rady. Zgodnie z tym przepisem „usługi telekomunikacyjne” oznaczają usługi dotyczące transmisji, emisji i odbioru sygnałów, tekstów, obrazów i dźwięków lub wszelkiego rodzaju informacji drogą kablową, radiową, optyczną lub za pośrednictwem innych systemów elektromagnetycznych, w tym związane z nimi przeniesienie lub cesja praw do użytkowania środków dla zapewniania takiej transmisji, emisji i odbioru, wraz z zapewnieniem dostępu do ogólnodostępnych sieci informacyjnych. Definicja ta ma charakter ogólny, a jej brzmienie od 1 stycznia 2015 r. nie ulegnie zmianie.

Jednocześnie od 1 stycznia 2015 r. definicja usługi telekomunikacyjnej, w związku z wejściem w życie rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1042/2013, zostanie doprecyzowana, poprzez wskazanie przykładowych świadczeń wchodzących w jej zakres oraz nieobjętych jej zakresem (por. art. 6a ww. rozporządzenia).

Należy podkreślić, że wprowadzona do ustawy o VAT definicja usługi telekomunikacyjnej będzie tożsama z definicją usługi telekomunikacyjnej z dyrektywy VAT, zatem wprowadzane modyfikacje nie zmieniają istoty rozumienia usługi telekomunikacyjnej (również w kontekście definicji usługi telekomunikacyjnej zawartej w art. 2 pkt 48 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, zgodnie z którą przez usługę telekomunikacyjną rozumie się usługę polegającą głównie na przekazywaniu sygnałów w sieci telekomunikacyjnej).

W zakresie działalności telekomunikacyjnej, a zatem i usług telekomunikacyjnych, mieszczą się usługi o podwyższonej opłacie, o których mowa w art. 64 ustawy Prawo telekomunikacyjne. Należy tu dodatkowo wskazać, że przemawia za tym również to, iż usługi takie są świadczone na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych (por. art. 64 ust. 8 i art. 56 ustawy Prawo telekomunikacyjne).

Zmiany w przepisach nie wpływają na usługi prepaid

Przepisy wchodzące w życie 1 stycznia 2015 r. nie powodują zmian w rozliczaniu usług prepaid także w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego.

Obowiązek podatkowy przy sprzedaży doładowań powstaje zatem na zasadach właściwych dla usług telekomunikacyjnych, czyli – w myśl art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b oraz ust. 7 ustawy o VAT – z momentem wystawienia faktury, nie później niż z chwilą upływu terminu płatności. Przy czym przy sprzedaży na rzecz użytkowników końcowych, dla których nie są wystawiane faktury, decyduje moment zapłaty za doładowanie, który uznawany jest za termin płatności za świadczone w przyszłości usługi telekomunikacyjne.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b, ust. 7 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Bogdan Świąder

doradca podatkowy

Od 1 stycznia 2015 r. zmieniło się miejsce świadczenia usług elektronicznych

Zmiana miejsca opodatkowania usług elektronicznych może wywołać wiele problemów praktycznych. Dodatkowym utrudnieniem będzie fakt, że usługi elektroniczne świadczone są często przez wielu pośredników.

W podatku od towarów i usług sposób opodatkowania jest uzależniony od miejsca, w którym usługa jest świadczona. Nie zawsze miejsce opodatkowania związane jest z miejscem faktycznego świadczenia usług.

Definicja miejsca świadczenia

Przepisy ustawy o VAT zawierają własne definicje miejsca świadczenia usług. I tak do 31 grudnia 2009 r. każda usługa była świadczona tam, gdzie usługodawca miał siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności, z którego świadczy usługi, lub w przypadku braku takiej siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu.

Z dniem 1 stycznia 2010 r. zasada ta uległa istotnej modyfikacji. W przypadku podatników świadczących usługi na rzecz innych przedsiębiorców, a więc świadczonych w modelu B2B miejscem świadczenia usług jest miejsce, gdzie usługobiorca posiada siedzibę. Jeżeli usługi świadczone są na rzecz podmiotów niebędących podatnikami, tj. w modelu B2C, wówczas miejscem świadczenia usług jest miejsce, w którym usługodawca ma siedzibę, a miejsce zamieszkania konsumenta nie ma znaczenia.

Zmiany mają ograniczyć optymalizację

Ten sposób opodatkowania ma istotne znaczenie w przypadku usług świadczonych na rzecz konsumentów. W szczególności chodzi tu o usługi, które mogą być świadczone z różnych lokalizacji za pomocą sieci elektronicznych. Taka zasada dotyczy więc wielu usług elektronicznych, świadczonych w cyberprzestrzeni. Opodatkowanie usług elektronicznych jest stosunkowo nowym problemem, a obecnie obowiązujące regulacje podatkowe w sposób istotny wpływają na cenę świadczonych usług. Co prawda wobec usług elektronicznych kraje Unii Europejskiej stosują stawkę podstawową, jednak stawka ta jest zróżnicowana. Najniższa 15% stawka obowiązuje w Luksemburgu, najwyższa 27% obowiązuje na Węgrzech, w Polsce podstawowa stawka wynosi 23%. W jaki sposób wpływa to na konkurencyjność świadczonych usług? Wyobraźmy sobie spółkę z siedzibą w Polsce, która świadczy usługi na rzecz polskich konsumentów. W cenie tej usługi zawarty jest 23% VAT. Jeżeli jednak spółka przeniesie swoją siedzibę na terytorium Luksemburga, wówczas będzie świadczyła usługi opodatkowane według stawki 15%. W konsekwencji usługi świadczone przez spółkę z siedzibą w Luksemburgu są bardziej konkurencyjne od

usług świadczonych przez podmioty krajowe. Z dniem 1 stycznia 2015 r. ustawodawca ogranicza możliwość takiego świadczenia. Z art. 28k ustawy o VAT wynika, że miejscem świadczenia usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych i usług elektronicznych na rzecz podmiotów niebędących podatnikami jest miejsce, w którym podmioty te posiadają siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu. Przepis ten został oparty na art. 58 dyrektywy VAT z 2006 roku i w tym zakresie polskie prawo jest zgodne z normami wspólnotowymi. W praktyce zmiana miejsca opodatkowania usług elektronicznych może wywołać wiele problemów praktycznych. Podatnicy będą mogli korzystać z systemu *mini one stop shop*, tzw. małych punktów kompleksowej obsługi i będą mogli rozliczać w jednym urzędzie skarbowym podatek należny przypadający od usług elektronicznych świadczonych we wszystkich krajach członkowskich.

Wskazówki DORADCY VAT:

- ▶ Od 1 stycznia 2015 r. nie ma obowiązku rejestracji w każdym kraju. Jednak opodatkowanie tego typu usług wiąże się z koniecznością znajomości reguł podatkowych kraju konsumpcji. Dodatkowym problemem może być fakt, że usługi elektroniczne świadczone są często przez wielu pośredników. W takim modelu dostawca usług może nie mieć bezpośredniego kontaktu z konsumentem. Utrudnia to identyfikację nabywcy do celów rozliczenia VAT.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 28k ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Maciej Soprych

członek ACCA, dyrektor finansowy i członek zarządu w spółkach kapitałowych, absolwent Szkoły Głównej Handlowej

Kasy fiskalne obejmują lekarzy, prawników i restauratorów

Od 2015 roku kasy muszą zainstalować m.in. prawnicy, doradcy podatkowi, lekarze i dentyści, fryzjerzy i kosmetyczki, restauratorzy, mechanicy samochodowi. Nowe rozporządzenie ministra finansów weszło w życie 1 stycznia 2015 r.

Od 2015 roku wprowadzono obowiązek ewidencji w kasach rejestrujących dla nowych grup podatników. Minister finansów rozszerzył w nowym rozporządzeniu kategorie przedsiębiorców, którzy muszą bezwzględnie zainstalować urządzenia fiskalne.

Zwolnień z obowiązku ewidencjonowania nie będzie się stosować w przypadku dostaw perfum i wód toaletowych (PKWiU 20.42.11.0), z wyłączeniem towarów dostarczanych na pokładach samolotów.

Nowe kategorie podatników, którzy muszą mieć kasy fiskalne od 2015 roku bez względu na wysokość sprzedaży, dotyczą także świadczenia usług:

- naprawy pojazdów silnikowych oraz motorowerów (w tym naprawy opon, ich zakładania, bieżnikowania i regenerowania),
- w zakresie wymiany opon lub kół dla pojazdów silnikowych oraz motorowerów,
- w zakresie badań i przeglądów technicznych pojazdów,
- w zakresie opieki medycznej świadczonej przez lekarzy i lekarzy dentystów,
- prawniczych, z wyłączeniem usług określonych w poz. 28 załącznika do rozporządzenia, tj. czynności notarialnych bez względu na symbol PKWiU,
- doradztwa podatkowego,
- związanych z wyżywieniem (PKWiU 56), wyłącznie:
 - świadczonych przez stacjonarne placówki gastronomiczne, w tym również sezonowo, oraz
 - usług przygotowywania żywności dla odbiorców zewnętrznych (katering),
- fryzjerskich, kosmetycznych i kosmetycznych.

Zwolnienie w latach 2015–2016

Minister finansów wprowadził na kolejne dwa lata – do końca 2016 roku – zwolnienia z obowiązku ewidencji w kasach rejestrujących. W przypadku usług związanych z wyżywieniem zwolnienie z kas zachowują stołówki w placówkach oświatowych, tj. szkołach i przedszkolach publicznych i niepublicznych, szkołach wyższych i placówkach opiekuńczo-wychowawczych, udostępnianych wyłącznie dla uczniów, studentów i innych podopiecznych oraz nauczycieli i personelu. Zwolnione będą też takie usługi, które są świadczone na pokładach samolotów.

W porównaniu do wersji projektu z 22 lipca 2014 r. pozostawiono bez obowiązku ewidencji w kasach rejestrujących całość czynności notarialnych. W pierwotnej wersji zwolnione miały być tylko usługi notariuszy w zakresie objętym wpisem do repertorium A i P. Doprecyzowano też zakres usług gastronomicznych, które są objęte obowiązkiem ewidencji w kasach na działalność sezonową i katering.

Zwolnienie do kwoty 20.000 zł

Nowe rozporządzenie określa zwolnienia na czas określony niektórych grup podatników i niektórych czynności z obowiązku prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących oraz warunki korzystania ze zwolnienia. Będą one obowiązywały przez kolejny okres, tzn. w latach 2015–2016.

Na kolejne dwa lata zostały przedłużone zwolnienia, ale nie obejmują wszystkich grup, które korzystały z tego przywileju na podstawie przepisów obowiązujących do końca 2014 roku.

Podobnie jak w starym rozporządzeniu pozostawiono zwolnienie z ewidencji w kasach fiskalnych dla podatników, u których obrót zrealizowany na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych nie przekroczył w poprzednim roku kwoty 20.000 zł. W przypadku podatników rozpoczynających w poprzednim roku dostawę towarów lub świadczenie usług na rzecz takich osób zwolnienie przysługuje, jeżeli obrót z tego tytułu nie przekroczył, w proporcji do okresu wykonywania tych czynności w poprzednim roku, kwoty 20.000 zł. Osoby, które przekroczą te kwoty, nie muszą jednak kupować kasy rejestrującej natychmiast. Zwolnienie utraci moc po upływie dwóch miesięcy następujących po miesiącu, w którym podatnik przekroczył obrót w kwocie 20.000 zł.

Regulacje przejściowe

Wspomniane nowe grupy podatników mają bezwzględnie stosować urządzenia rejestrujące bez możliwości skorzystania ze zwolnienia do kwoty 20.000 zł. Jednocześnie wprowadzono w rozporządzeniu przepisy przejściowe dla usługodawców, którzy do końca 2014 roku nie byli zobowiązani do instalacji kas rejestrujących, a od 2015 roku muszą je zainstalować, np. lekarzy, prawników, fryzjerów, mechaników. W ich przypadku, gdy po 31 grudnia 2014 r. kontynuują działalność, świadczenie tych usług jest zwolnione z obowiązku ewidencjonowania do 28 lutego 2015 r. Zwolnienie traci moc z 1 marca 2015 r. i od tego dnia powinni prowadzić ewidencję w kasie fiskalnej.

Rozpoczęcie działalności

Inaczej będzie, gdy podatnicy rozpoczynają po 31 grudnia 2014 r. świadczenie usług (objętych od 2015 roku bezwzględnym obowiązkiem ewidencji w kasach), a przed wykonaniem takich usług nie dokonywali sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych. W ich przypadku świadczenie takich usług będzie zwolnione z obowiązku ewidencjonowania przez okres dwóch miesięcy następujących po miesiącu, w którym wykonano taką usługę.

PODSTAWA PRAWNA:

Rozporządzenie ministra finansów z 4 listopada 2014 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz.U. z 2014 r. poz. 1544).

Bogdan Świąder

doradca podatkowy

Niższa akcyza na paliwa silnikowe w 2015 roku

W bieżącym roku stawki akcyzy na niektóre paliwa zostały obniżone. Chodzi tu przykładowo o benzynę silnikową, gdzie stawka zmalała o 25 zł za 1000 litrów.

Ustawa o podatku akcyzowym zawiera przepisy, które nadają uprawnienie ministrowi finansów do publikacji obniżonych czasowo stawek akcyzy od paliw silnikowych. W latach 2015–2019 stawki akcyzy są niższe odpowiednio o 25,00 zł/1000 litrów, 25,00 zł/1000 kilogramów albo o 0,50 zł/1 gigadżul (GJ).

Wypełniając obowiązek zawarty w ustawie o podatku akcyzowym, minister wydał obwieszczenie w sprawie stawek akcyzy na paliwa silnikowe obowiązujących w roku 2015, które zostało opublikowane w Monitorze Polskim.

Na podstawie obwieszczenia z 2 grudnia 2014 r. (M.P. z 2014 r. poz. 1148) stawki akcyzy na paliwa silnikowe w roku 2015 wynoszą dla:

- 1) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1.540,00 zł/1000 litrów;
- 2) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1.171,00 zł/1000 litrów;
- 3) biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1.171,00 zł/1000 litrów;
- 4) gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych:
 - a) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711 oraz gazowych węglowodorów alifatycznych objętych pozycją CN 2901:
 - skroplonych – 670,00 zł/1000 kilogramów,
 - w stanie gazowym – 10,54 zł/1 gigadżul (GJ),
 - b) pozostałych – 14,22 zł/1 GJ;
- 5) pozostałych paliw silnikowych – 1.797,00 zł/1000 litrów.

Stawki wynikające z art. 89 ustawy o podatku akcyzowym**Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla:**

1. węgla i koksu przeznaczonych do celów opałowych objętych pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00 – 1,28 zł/l gigadżul (GJ);
2. benzyn silnikowych o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1.565,00 zł/1000 litrów;
3. (uchylony);
4. benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 11 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – 1.822,00 zł/1000 litrów;
5. paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1.446,00 zł/1000 litrów;
6. olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1.196,00 zł/1000 litrów;
7. (uchylony);
8. biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1.196,00 zł/1000 litrów;
9. olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów;
10. olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69:
 - a) z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów,
 - b) pozostałych, niepodlegających obowiązkowi barwienia i znakowania na podstawie przepisów szczególnych – 64,00 zł/1000 kilogramów;
11. olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 – 1.180,00 zł/1000 litrów;
12. gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych:
 - a) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711 oraz gazowych węglowodorów alifatycznych objętych pozycją CN 2901:
 - skroplonych – 695,00 zł/1000 kilogramów,
 - w stanie gazowym – 11,04 zł/l gigadżul (GJ),

Stawki wynikające z art. 89 ustawy o podatku akcyzowym

- b) wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach:
 - biogazu, bez względu na kod CN – 0 zł,
 - wodoru i biowodoru o kodzie CN 2804 10 00 – 0 zł,
- c) pozostałych – 14,72 zł/l GJ;
- 13. gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711, przeznaczonych do celów opałowych – 1,28 zł/l gigadzul (GJ);
- 14. pozostałych paliw silnikowych – 1.822,00 zł/1000 litrów;
- 15. pozostałych paliw opałowych:
 - a) w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest:
 - niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 232,00 zł/1000 litrów,
 - równa lub wyższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 64,00 zł/1000 kilogramów,
 - b) gazowych – 1,28 zł/gigadzul (GJ).

PODSTAWA PRAWNA:

Obwieszczenie ministra finansów z 2 grudnia 2014 r. w sprawie stawek akcyzy na paliwa silnikowe obowiązujących w roku 2015 (M.P. z 2014 r. poz. 1148).

Bogdan Świąder

doradca podatkowy

Zmieniły się przepisy dotyczące akcyzy od wyrobów tytoniowych

Od 1 stycznia 2015 r. wytwarzanie papierosów przy użyciu maszyn do nabijania gilz jest objęte akcyzą. Z początkiem roku zmienił się też sposób opodatkowania cygar i cygaretek. To efekt zmian, jakie wprowadziła ustawa o budżecie.

Wytwarzanie papierosów przez konsumentów przy użyciu maszyn, z wyjątkiem ręcznego wytwarzania papierosów i wykonywania ich sposobem domowym jest obecnie opodatkowane akcyzą. Ustawa o budżecie przewiduje bowiem rozszerzenie ustawowej definicji produkcji wyrobów tytoniowych. Oznacza to, że od 1 stycznia 2015 r. produkcją papierosów jest również ich wytwarzanie, także przez konsumenta, przy użyciu maszyny do wytwarzania papierosów. W przypadku nielegalnej produkcji papierosów status podatnika przysługuje osobie fizycznej, osobie prawnej oraz jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, która produkuje papierosy, a także każdej innej osobie, która uczestniczy w ich produkcji.

Podatnikiem podatku akcyzowego przy takiej produkcji papierosów jest zarówno podmiot, który produkuje (wytwarza) w ten sposób papierosy, jak również każdy inny podmiot, który uczestniczy w takiej produkcji (wytwarzaniu) papierosów. Konsekwencją zmian jest też obowiązek oznaczania papierosów produkowanych przy użyciu maszyn znakami akcyzy.

Ważne

Istotna zmiana dotyczy sposobu opodatkowania tzw. cygar imprezowych. Nowelizacja wprowadziła stawkę uzależnioną od wagi, a nie jak dotychczas – od sztuki. O przyjęcie takich zmian postulowała branża tytoniowa.

Po zmianach stawka kwotowa akcyzy na cygara i cygaretki wynosi 393,00 zł za kilogram gotowego wyrobu (pierwotnie na etapie prac nad projektem proponowano stawkę 280,25 zł). Takie rozwiązania w akcyzie mają zapewnić ograniczenie procederu unikania opodatkowania wyrobów tytoniowych właściwą stawką akcyzy.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa z 5 grudnia 2014 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z realizacją ustawy budżetowej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1877).

Sylwia Maliszewska

specjalista podatkowy

Uwaga na zmiany w ustawie o rachunkowości

Przedsiębiorcy nieprowadzący ksiąg rachunkowych mają od 15 stycznia 2015 r. nowy obowiązek. Muszą składać oświadczenie do KRS, że nie mieli obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego.

Z tego obowiązku muszą wywiązać się kierownicy jednostek będących spółką jawną osób fizycznych lub spółką partnerską, której przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy wyniosły mniej niż równowartość w walucie polskiej 1.200.000 euro i która nie stosuje zasad rachunkowości określonych ustawą na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy o rachunkowości.

Czas na złożenie takiego oświadczenia to 6 miesięcy od dnia kończącego rok obrotowy. Aby kierownicy takich jednostek wiedzieli o tym obowiązku w art. 2 ww. ustawy dodano ust. 2a.

Przepis ten wskazuje, że do spółek jawnych osób fizycznych oraz spółek partnerskich nie mających ze względu na wartość przychodów netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy obowiązku prowadzenia ksiąg rachunkowych stosuje się art. 70a dotyczący wskazanego wymogu.

Przykład: Obowiązek złożenia oświadczenia

W spółce jawnej AWD Kowalicki i Kowalewski sp. j. przychody netto ze sprzedaży towarów, produktów i operacji finansowych za poprzedni rok obrotowy tj. 2014 wyniosły mniej niż 1200.000 euro przeliczone a walutę polską po średnim kursie ogłoszonym przez NBP na 30 września roku poprzedzającego rok obrotowy. Wspólnicy nie podjęli decyzji o dobrowolnym zaprowadzeniu ksiąg rachunkowych. Będą musieli pamiętać, aby nie później niż do 30 czerwca 2015 r. złożyć oświadczenie do KRS, że nie mieli obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego.

Informacja o braku obowiązku sporządzenia i złożenia rocznego sprawozdania finansowego ujawniana jest zgodnie w krajowym rejestrze sądowym w dziale 3 rejestru przedsiębiorców. Tam też będzie podawana informacja o dniu kończącym rok obrotowy. Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy nowelizującej wniosek o wpis informacji o dniu kończącym rok obrotowy składa się wraz z pierwszym wnioskiem o wpis wzmianki o złożeniu sprawozdania finansowego złożonym po 15 stycznia 2015. Przy czym opłata sądowa pobierana jest tylko od wniosku o wpis wzmianki o złożeniu sprawozdania finansowego. Nie ma od tego wniosku opłaty sądowej i opłaty za ogłoszenie wpisu w Monitorze Sądowym i Gospodarczym, także w przypadku złożenia odrębnego wniosku o wpis informacji o dniu kończącym rok obrotowy.

Wprowadzone zmiany mają przyczynić się do uaktualnienia danych w KRS i umożliwić likwidację tzw. martwych podmiotów. Jeżeli informacja o dniu kończącym rok obrotowy nie będzie wpisana do rejestru w terminie 15 stycznia 2016 r. (w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy), sąd rejestrowy wpisze tę informację z urzędu.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 4 i 7 ustawy z 28 listopada 2014 r. o zmianie ustawy – Kodeks spółek handlowych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 4);

Art. 2 ust. 2a, art. 69, art. 70a ustawy z 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2013 r. poz. 330 ze zm.).

dr Katarzyna Trzpioła

specjalista z zakresu rachunkowości i podatków

Nowy wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w UE

W nowym rozporządzeniu wykonawczym minister finansów określił informacje, jakie powinien zawierać wniosek podatnika ubiegającego się o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w innym niż Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej oraz sposób opisu niektórych informacji, warunki i termin składania wniosków.

Potrzeba wydania nowych regulacji w tym zakresie podyktowana była zmianami w zakresie nowych zasad określania od 1 stycznia 2015 r. miejsca świadczenia w odniesieniu do usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych na rzecz osób niebędących podatnikami (ostatecznych konsumentów), przez podatników zidentyfikowanych na potrzeby procedury szczególnej rozliczania VAT, o której mowa w dziale XII w rozdziale 6a ustawy o VAT. Wniosek składany jest za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za pośrednictwem właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego, nie później niż do 30 września roku następującego po roku podatkowym, którego wniosek dotyczy. Wniosek uznaje się za złożony, jeżeli podatnik przedstawi wszystkie informacje, o których mowa w załączniku do opublikowanego rozporządzenia. Jeżeli informacje te zawierają pomyłki, podatnik może dokonać korekty wniosku. Rozporządzenie weszło w życie 1 stycznia 2015 r.

PODSTAWA PRAWNA:

Rozporządzenie ministra finansów z 4 grudnia 2014 r. w sprawie wniosków o zwrot podatku od wartości dodanej naliczonego w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim Unii Europejskiej (Dz.U. z 2014 r. poz. 1803).

Rafał Kuciński

prawnik, specjalista z zakresu VAT

Przy leasingu finansowym podatnik odliczy cały VAT

Wydanie samochodu osobowego na podstawie umowy leasingu finansowego jako dostawy towaru powoduje, że korzystający otrzymuje fakturę na całą wartość dostawy. Odliczenie VAT w takim przypadku dokonywane jest jednorazowo (z góry). Tak uznał minister finansów w odpowiedzi na interpelację poselską nr 28864/14.

Obce środki trwałe, w tym pojazdy samochodowe, które jednostka jako korzystający przyjęła do odpłatnego używania lub również pobierania pożytków na czas oznaczony,

jeżeli został spełniony jeden z warunków zakwalifikowania do leasingu finansowego, określonych w art. 3 ust. 4 ustawy o rachunkowości, są zaliczane do jej aktywów trwałych. Taka kwalifikacja determinuje konieczność określenia wartości początkowej oraz dokonywania odpisów amortyzacyjnych.

Wartością początkową środka trwałego (pojazdu samochodowego) przy leasingu finansowym jest cena nabycia. Wydanie samochodu osobowego na podstawie umowy leasingu finansowego w świetle przepisów ustawy o VAT traktowane jest jak dostawa towaru. Nowelizacja ustawy o VAT wprowadziła z dniem 1 kwietnia 2014 r. zmiany w zakresie możliwości odliczenia podatku od wydatków związanych z samochodami osobowymi. Niemniej jednak traktowanie wydania samochodu osobowego na podstawie umowy leasingu finansowego jako dostawy towaru powoduje, że korzystający otrzymuje fakturę na całą wartość dostawy. Odliczenie VAT w takim przypadku dokonywane jest jednorazowo (z góry).

Minister wyjaśnił, że w sytuacji gdy nie występują przesłanki dokonywania korekty VAT i odliczenia podatku naliczonego w innej niż dotychczas wysokości, wówczas nie zmienia się wartość początkowa środka trwałego do celów ustalania wysokości odpisów amortyzacyjnych.

Jan Kolski

specjalista podatkowy

Wątpliwości będą rozstrzygane na korzyść podatnika

Uproszczenie przepisów, usunięcie wątpliwości interpretacyjnych, wyeliminowanie regulacji, które w praktyce powodują wiele uciążliwych obowiązków – to cel prezydenckiego projektu nowelizacji Ordynacji podatkowej. Projekt trafił do Komisji Finansów Publicznych.

Zmienione przepisy mają być wsparciem dla administracji podatkowej, aby mogła traktować podatników jako swoich partnerów. Nowelizacja wprowadza zmiany w pięciu ustawach: w Ordynacji podatkowej, w ustawie o PIT, ustawie o CIT, w Kodeksie karnym skarbowym i w ustawie z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Zasada *in dubio pro tributario*

Wprowadzenie tej zasady oznacza to, że wątpliwości będą rozstrzygane na korzyść podatnika. Zdaniem sekretarza stanu w Kancelarii Prezydenta Olgierda Dziekońskiego oczywiste jest, że w praworządnym państwie za błędy, luki systemu, niejasność przepisów odpowiedzialności

nie powinien ponosić zwykły obywatel i ciężar niejasnych regulacji nie powinien być przerzucany na barki podatnika.

Przedawnienie zobowiązania podatkowego

Prezydencki projekt określa maksymalny okres, o jaki może zostać przedłużony termin przedawnienia zobowiązania podatkowego w związku z zawieszeniem lub przerwaniem jego biegu. Autorzy projektu chcą, aby okres nie był dłuższy niż 3 lata. W konsekwencji zobowiązanie podatkowe przedawni się najpóźniej z upływem 8 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności podatku.

Ograniczenie rygoru natychmiastowej wykonalności decyzji nieostatecznej

Wprowadzenie tej zmiany oznacza, że w przypadku gdy okres do upływu przedawnienia jest krótszy niż 3 miesiące, nie będzie podstawy do wydania takiej decyzji.

Korekta bez uzasadnienia

Podatnik, który pomylił się przy składaniu deklaracji, może ją poprawić. Jest to możliwe przez złożenie korekty. Obecnie trzeba też dołączyć pisemne uzasadnienie przyczyn korekty. Projektodawcy uważają, że składanie uzasadnienia to niepotrzebny obowiązek biurokratyczny i proponują go usunąć. Projekt poparły wszystkie kluby poselskie. Ustawa ma wejść w życie 1 stycznia 2016 r.

ETAP LEGISLACYJNY:

Projekt ustawy o zmianie ustawy Ordynacja podatkowa oraz niektórych innych ustaw – przekazany do Komisji Finansów Publicznych.

Sylwia Maliszewska

specjalista podatkowy

Limity kwotowe obowiązujące w 2015 roku

Wskaźniki	
Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych	626.880 zł
Ryczałt od przychodów ewidencjonowanych – kwartalny	104.480 zł
Jednorazowy odpis amortyzacyjny	209.000 zł
Mały podatnik w VAT	5.015.000 zł 188.000 zł
Mały podatnik w podatku dochodowym	5.015.000 zł
Limit do prowadzenia ksiąg rachunkowych	5.010.600 zł

Umowa stron wpływa na moment powstania obowiązku podatkowego

Dla ustalenia momentu zakończenia usługi rozstrzygająca jest wola kontrahentów, którzy umówili się na rozliczenie (opłacanie) świadczonych usług (dostaw) w okresach rozliczeniowych. Oznacza to, że obowiązek podatkowy nie powstanie z chwilą dokonania dostawy lub wyświadczenia usługi, lecz w momencie upływu danego okresu. To wnioski z wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z 3 grudnia 2014 r. (sygn. akt I SA/Łd 1077/14).

Podatnik posiada w kraju magazyny konsygnacyjne (nie spełniają one jednak definicji składu konsygnacyjnego z art. 2 pkt 27c ustawy o VAT), będące składem towarów własnych przechowywanych u odbiorców. Magazyny mieszczą się u poszczególnych klientów i stanowią wyodrębnioną część, którą spółka wynajmuje i ponosi z tytułu tego wynajmu opłaty określone w umowach z klientami. Firma przemieszcza towary własne do takich magazynów, które nadal stanowią jej zapasy.

Pobranie towaru z magazynu

Do momentu pobrania przez klienta towaru, pozostaje on w dyspozycji podatnika. Firma rozpoznaje dostarczenie towarów do magazynu klientów jako przesunięcie międzymagazynowe i do momentu pobrania towaru do zużycia przez odbiorcę, spółka go widzi w swoim systemie finansowo-księgowym, jako swój własny stan magazynowy. W ustaleniach pomiędzy stronami przyjęto maksymalnie miesięczny okres rozliczeniowy, w którym to okresie klient jest uprawniony do pobrania towarów z magazynu. Za każdy okres rozliczeniowy podatnik wystawia fakturę na podstawie danych stanu magazynowego, jak i raportów otrzymanych od klienta potwierdzających ilość pobranych i zużytych w danym okresie rozliczeniowym towarów.

Firma spytała fiskusa, czy prawidłowo rozpoznaje obowiązek podatkowy z upływem każdego okresu rozliczeniowego, w którym towar opuści magazyn i czy prawidłowe jest wskazywanie na fakturze, jako daty zakończenia dostawy towarów ostatniego dnia okresu rozliczeniowego? Jej zdaniem takie postępowanie jest prawidłowe. Organ podatkowy uznał stanowisko podatnika za nieprawidłowe. Sprawa trafiła przed sąd.

Sąd uznał stanowisko podatnika

Zdaniem sądu treść art. 19a ust. 3 ustawy o VAT nie pozostawia wątpliwości, że tzw. usługi ciągłe i okresowe należy uznać za wykonane z końcem każdego okresu, do którego odnoszą się płatności lub rozliczenia. Przepis ten wskazuje moment wykonania „usługi, dla której w związku z jej świadczeniem ustalone są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń”.

Rozstrzygająca jest tutaj wola kontrahentów, którzy umówili się na rozliczenie (opłacanie) świadczonych usług (dostaw) w okresach rozliczeniowych. Ustawodawca wprowadził więc uregulowanie, zgodnie z którym z woli ustaleń stron kontraktu obowiązek podatkowy nie powstanie z chwilą dokonania dostawy lub wyświadczenia usługi, lecz w momencie upływu danego czasu. Przy czym okres ten wobec braku jego zdefiniowania co do długości – w tym także braku określenia, że mają to być okresy równe – pozostawiono uznaniu stron.

Strony mogą określać okresy rozliczeniowe

Sąd podkreślił, że z brzmienia ww. wynika, iż obejmuje on zarówno usługi świadczone w sposób ciągły, jak i wszelkie inne usługi z założenia powtarzające się, o ile tylko strony umówiły się na rozliczanie (opłacanie) w okresach rozliczeniowych. Organ podatkowy nie ma możliwości kwestionowania tego, że strony umówiły się na rozliczanie czynności w ramach okresów rozliczeniowych, ani ustalania momentu powstania obowiązku podatkowego w związku z wykonaniem każdej czynności (usług jednostkowych) w danym okresie. Regulacja ta ma zastosowanie również do dostaw towarów.

Zdaniem sądu art. 19a ust. 3 VAT nie ma zastosowania wyłącznie do usług o charakterze ciągłym. Brak nawiązania w nim do takiego ich charakteru (także dostaw) a więc pozostawienie wyrazu „usługa” bez kwalifikatora, nakazuje odczytywać go w ten sposób, że dotyczy wszystkich usług a nie tylko o charakterze ciągłym.

Wskazówki DORADCY VAT:

- ▶ Jeśli podatnik dokonuje ciągłych, powtarzających się dostaw na rzecz jednego kontrahenta przy czym strony umawiają się, że rozliczenia tych dostaw i płatności będą następować nie za pojedyncze dostawy lecz za ich sumę w danym okresie rozliczeniowym, to dostawa będzie uznana za wykonana z końcem umówionego okresu rozliczeniowego, a obowiązek podatkowy powstanie właśnie ostatniego dnia ustalonego okresu rozliczeniowego.
- ▶ Usługi świadczone w sposób ciągły przez okres dłuższy niż rok, dla których w danym roku nie upływają terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za wykonane z upływem każdego roku podatkowego.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 19a ust. 3 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Rafał Kuciński

prawnik, specjalista z zakresu VAT

Do sprzedaży posiłków na wynos ma zastosowanie stawka 8%

Zastosowanie 5% stawki VAT dla posiłków sprzedawanych „na wynos” i w dostawie do klienta jest nieprawidłowe. Tak uznał Dyrektor izby skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z 2 stycznia 2015 r. (nr IBPP2/443-983/14/WN).

W rozpatrywanej sprawie firma prowadziła działalność restauracyjną polegającą na przygotowywaniu posiłków i sprzedawaniu ich klientom zarówno na miejscu w lokalu jak również na wynos oraz w dostawie pod wskazany adres na zamówienie telefoniczne. Dla posiłków wydawanych na wynos oraz w dostawie pod wskazany adres spółka stosuje stawkę VAT w wysokości 5%. Podatnik spytał fiskusa, czy prawidłowo stosuje preferencyjną stawkę VAT. Jej zdaniem tak, gdyż sprzedaż posiłków na wynos oraz dostawa pod wskazany adres podlega opodatkowaniu stawką 5%, na mocy art. 41 ust. 2a ustawy o VAT.

Organ podatkowy nie zgodził się z podatnikiem. Jego zdaniem skoro usługi, które świadczy spółka w ramach prowadzonej działalności restauracyjnej – mieszczą się w grupowaniu PKWiU 56.21 a takie grupowanie wskazał sam podatnik (tj. „Usługi przygotowania i dostarczania żywności dla odbiorców zewnętrznych – catering”), to podlegają one opodatkowaniu preferencyjną stawką podatku od towarów i usług w wysokości 8% (właściwą dla świadczonej usługi związanej z wyżywieniem). Dzieje się tak na podstawie § 3 ust. 1 pkt 1 w związku z poz. 7 załącznika do rozporządzenia ministra finansów w sprawie towarów i usług, dla których obniża się stawkę podatku od towarów i usług, oraz warunków stosowania stawek obniżonych (z uwzględnieniem wyłączeń wskazanych w poz. 7 w przypadku których, stosuje się stawkę podstawową w wysokości 23%). Chodzi tutaj o sprzedaż:

- napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,2%,
- napojów alkoholowych będących mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, w których zawartość alkoholu przekracza 0,5%,
- napojów, przy przygotowywaniu których jest wykorzystywany napar z kawy lub herbaty, niezależnie od udziału procentowego tego naparu w przygotowywanym napoju,
- napojów bezalkoholowych gazowanych,
- wód mineralnych,
- innych towarów w stanie nieprzetworzonym opodatkowanych stawką podstawową 23%.

Tym samym posiłki, o których mowa we wniosku, sprzedawane „na wynos” i w dostawie do klienta, sklasyfikowane przez wnioskodawcę do grupowania PKWiU 56.21, nie mogą

korzystać z opodatkowania stawką 5%, bowiem towary/usługi mieszczące się w tym grupowaniu nie zostały wymienione w poz. 28 załącznika nr 10 do ustawy o VAT. Zastosowanie znajduje tutaj stawka 8%.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 41 ust. 1 i 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Rafał Kuciński

prawnik, specjalista z zakresu VAT

Obniżony VAT na towary do ochrony przeciwpożarowej niezgodny z prawem UE

Polska bezprawnie stosuje obniżoną stawkę VAT na towary przeznaczone na cele ochrony przeciwpożarowej. Top wnioski z wyroku Trybunał Sprawiedliwości UE z 18 grudnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt C-639/13 (Komisja przeciwko Polsce).

Polski ustawodawca objął preferencyjnym opodatkowaniem towary przeznaczone na cele ochrony przeciwpożarowej. Towary te od 1 maja 2004 r. były opodatkowane stawką podatku w wysokości 7%, a od 1 stycznia 2011 r. stawka ta wynosi 8% (do 31 grudnia 2016 r.). W ocenie resortu finansów (reprezentującego Polskę w postępowaniu przed TSUE), stosowanie obniżonej stawki VAT na towary przeznaczone do celów ochrony przeciwpożarowej jest uzasadnione względami społecznymi oraz obniżeniem kosztów związanych z funkcjonowaniem pożarnictwa publicznego.

Trybunał Sprawiedliwości UE uznał, że stosowanie przez Polskę obniżonej stawki podatkowej na towary przeznaczone na cele ochrony przeciwpożarowej, nie znajduje uzasadnienia w przepisach UE, a w szczególności w treści dyrektywy 2006/112/WE. Ponieważ Polska stosowała stawkę obniżoną na te towary bez podstawy prawnej, Komisja Europejska wniosła skargę do Trybunału.

Stwierdził on, że poprzez zastosowanie obniżonej stawki podatku od wartości dodanej do dostaw towarów przeznaczonych na cele ochrony przeciwpożarowej wymienionych w załączniku nr 3 do ustawy o VAT, Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 96–98 dyrektywy Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w związku z załącznikiem III do tej dyrektywy.

Oznacza to, że stawka stosowana na takie towary powinna obecnie wynosić 23%. Konsekwencją tego orzeczenia będzie zapewne podjęcie prac legislacyjnych, zmierzających do dostosowania (podwyższenia) stawki podatkowej dla towarów przeznaczonych na cele ochrony przeciwpożarowej do wymogów wynikających z dyrektywy 2006/112/WE. W konsekwencji podwyższenia stawki podatkowej na te towary do 23% wzrosną ceny tych towarów dla ostatecznych konsumentów.

Trzeba pamiętać również, że 14 stycznia 2015 r. wpłynął do Sejmu projekt zmiany ustawy o VAT. Możliwe zatem, że na etapie prac sejmowych do tego projektu zostaną dołączone zmiany dotyczące towarów przeznaczonych na cele ochrony przeciwpożarowej, polegające na wykreśleniu z załącznika nr 3 poz. 129–134.

Rafał Kuciński

prawnik, specjalista z zakresu VAT

PAKIET BEZPŁATNYCH USŁUG DODATKOWYCH:

NASI EKSPERCI

SĄ DO PAŃSTWA DYSPOZYCJI

Telefoniczny dyżur eksperta
VAT i podatki dochodowe (co środę)

Elektroniczna wersja publikacji
na www.serwisvat.wip.pl

Odpowiedzi na indywidualne
pytania (e-mail)

Serwis e-mailowy „E-doradca.
Podatki
i Rachunkowść”

Zamówienia na prenumeratę proszę kierować

e-mailowo: cok@wip.pl lub telefonicznie: 22 518 29 29

Telefoniczny dyżur eksperta

Przypominamy, że w każdą środę w godz. 11.00–13.00 redakcyjni eksperci odpowiadają na pytania i problemy Czytelników związane z rachunkowością i podatkami.

Poniżej zamieszczamy relację z dyżuru. Na pytania odpowiada **Bogdan Świąder** — prawnik, od 2007 roku licencjonowany doradca podatkowy, wieloletni pracownik organów podatkowych, w których zajmował się podatkami dochodowymi, VAT, kontrolą oraz sprawami karnymi skarbowymi.

 Czytelnik: *Jesteśmy spółką, która zdecydowaną większość swoich obrotów fakturuje na rzecz odbiorców prowadzących działalność gospodarczą. Obrót brutto na rzecz osób fizycznych w ciągu ostatnich lat, w tym w roku 2014, nie przekroczył 20.000 zł rocznie. Nie mieliśmy zatem zainstalowanej dotychczas kasy fiskalnej. Czy ten obowiązek obejmie nas w 2015 roku?*

■ **Bogdan Świąder:** Państwa spółka jest nadal zwolniona podmiotowo z obowiązku ewidencjonowania, a więc nie musi posiadać zainstalowanej kasy rejestrującej.

 Czytelnik: *W dniu 31 grudnia 2014 r. spółka z o.o. dokonała sprzedaży zorganizowanej części przedsiębiorstwa na rzecz osoby fizycznej. Zgodnie z art. 6 pkt 1 ustawy o VAT przepisów tej ustawy nie stosuje się do tego typu transakcji. W związku z tym, jak powinna zostać wystawiona faktura dokumentująca tę czynność. Czy na fakturze trzeba wykazać „NP”, czy „ZW”, czy może też coś jeszcze innego? Czy ma się na niej znaleźć informacja (tak jak przy zwolnieniu), jaka jest jego podstawa, czy też powinny się tam znaleźć jakieś inne informacje? Czy transakcja ta powinna zostać wykazana w deklaracji VAT, a jeśli tak, to w jakich polach? Czy na mnie jako sprzedającym ciąży jakieś obowiązki? Jakie obowiązki w związku z tą transakcją ciąży na kupującym?*

■ **Bogdan Świąder:** Jeśli przedmiotem transakcji zbycia była zorganizowana część przedsiębiorstwa, to ta transakcja nie jest objęta przepisami ustawy o VAT. Skoro tak – to nie może być ona udokumentowana fakturą. Jeżeli do tej transakcji nie znajdują zastosowania przepisy ustawy o VAT, to także przepisy dotyczące faktur. W związku z tym nie wykazujemy tej transakcji również w deklaracji VAT.

Na sprzedającym nie ciąży żadne dodatkowe obowiązki w związku z tą transakcją, oczywiście poza koniecznością wykazania jej w księgach rachunkowych, zmianach w wykazie środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych etc. Na kupującym również nie ciąży żadne dodatkowe obowiązki poza tymi, które są związane z podatkiem od czynności cywilnoprawnych (nie wiem, czy w transakcji uczestniczy notariusz, który jest płatnikiem, czy też nie i w związku z tym kupujący musi się samodzielnie rozliczać z podatku).

Czytelnik: Podatnik z branży budowlanej w 2014 roku osiągnął obrót z usług dla osób fizycznych w wysokości 24.000 zł. Wszystkie przychody dokumentowane były fakturami VAT. Wystawiono 6 faktur dla 4 osób fizycznych. Liczba odbiorców nie przekroczyła 20, a liczba wystawionych faktur z tego tytułu – 50 szt. Czy przy takich danych analogicznie w 2014 roku firma musi w 2015 roku stosować od 1 marca kasę fiskalną? Czy też może z niej zrezygnować, pod warunkiem że zapłata od osób fizycznych będzie dokonywana wyłącznie na rachunek bankowy z wyszczególnieniem, czego dana zapłata dotyczy?

■ **Bogdan Świąder:** Firma po 28 lutego 2015 r. nadal może być zwolniona z obowiązku ewidencjonowania sprzedaży za pomocą kas rejestrujących. Warunkiem tego będzie rezygnacja z przyjmowania zapłaty za świadczone usługi budowlane w gotówce (oraz spełnienie warunku, aby z ewidencji i dowodów dokumentujących płatności jednoznacznie wynikało, jakiej konkretnie czynności dotyczy).

Czytelnik: Spółka wystawiła fakturę zaliczkową za towar, a zapłatę otrzymała w grudniu 2014 roku. Z przyczyn technicznych nastąpi jednak przesunięcie dostawy towaru – na czerwiec 2015 roku. Faktura została wystawiona na kontrahenta spoza UE, odbiór towaru ma nastąpić na terenie Polski, kontrahent sam odbierze towar na warunkach EXW. Czy spółka będzie miała prawo do zastosowania 0% stawki VAT? Czy będzie tu eksport pośredni?

■ **Bogdan Świąder:** W przedstawionej sytuacji spółka ma prawo do opodatkowania zaliczki stawką 0%, lecz najprawdopodobniej z końcem lutego 2015 roku utraci prawo do tej stawki (konieczna będzie korekta na stawkę krajową). Powrotnie uzyska prawo do zastosowania stawki 0% po otrzymaniu dokumentów potwierdzających wywóz towaru, o którym mowa, poza terytorium Unii Europejskiej.

Czytelnik: Spółka prowadzi zakład opiekuńczo-rehabilitacyjny (opieka nad starszymi ludźmi) oraz prowadzi szkołę jeździecką w ramach rehabilitacji i rekreacji.

Usługi te są sprzedawane też na zewnątrz. Czy są one zwolnione z podatku i czy jest obowiązek prowadzenia kasy fiskalnej?

- **Bogdan Świąder:** Zgodnie z przepisami ustawy o VAT zwalnia się z podatku usługi w zakresie opieki medycznej, służące profilaktyce, zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu i poprawie zdrowia, oraz dostawę towarów i świadczenie usług ściśle z tymi usługami związane, wykonywane w ramach działalności leczniczej przez podmioty lecznicze. Nie wiem, czy macie Państwo status podmiotu leczniczego, czy też nie. Od tego może być uzależnione to, czy przysługuje Wam zwolnienie z podatku. Proszę przy tym zwrócić uwagę, że usługi szkółki jeździeckiej mogą być zwolnione z podatku, jeśli wykonywane są w ramach hipoterapii; jednakże jazdy konne dla rekreacji usługami zwolnionymi z podatku już nie są.

Wasze usługi – jako takie, nie są zwolnione z obowiązku używania kasy rejestrującej. Dla tego rodzaju usług nie ma przewidzianego żadnego dedykowanego zwolnienia z kasy rejestrującej. Jediną możliwością korzystania ze zwolnienia z kasy jest tzw. zwolnienie podmiotowe, czyli sytuacja, w której wysokość obrotów ze sprzedaży na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności nie przekracza 20.000 zł rocznie.

 Czytelnik: Firma dokonała zakupu usługi na terminal i otrzymała fakturę, gdzie sprzedawcą jest spółka europejska z oddziałem w Polsce, a z siedzibą w Utrechcie w Holandii. Faktura jest w języku polskim ze stawką 23% i zwolnieniem opłat od trx. Jak należy rozliczyć VAT z takiej faktury?

- **Bogdan Świąder:** Wskazaną fakturę należy potraktować tak jak każdą fakturę krajową i po prostu odliczyć z niej VAT. Nie trzeba jej w żaden szczególny sposób rozliczać.

 Czytelnik: Firma rozlicza VAT metodą kasową. W grudniu wstawiła korekty do faktur VAT (dotyczące zmiany stawki z 23% na 8%), które zostały wystawione w lipcu i sierpniu 2014 roku (faktury pierwotne). Czy korekty należy zaksięgować i rozliczyć w rejestrze sprzedaży VAT w bieżącym okresie, tj.: grudniu 2014 roku, w dacie wystawienia korekt (deklaracja VAT 7K za kwartał czwarty)? Czy trzeba zrobić korektę do kwartału trzeciego?

- **Bogdan Świąder:** W następstwie zastosowania prawidłowej stawki VAT obniżeniu ulegnie wykazywany podatek należny. W takim przypadku obniżenia podstawy opodatkowania lub podatku dokonuje się w okresie rozliczeniowym, w którym nabywca potwierdził odbiór korekty, ewentualnie w miesiącu wystawienia korekty, gdy można wykazać, że

kontrahent wie o korekcie faktury (art. 29a ust. 13, 14, 16 ustawy o VAT). W VAT nie należy zatem cofać się do poprzednich miesięcy, a niekiedy nawet obniżenie VAT należnego będzie możliwe dopiero w przyszłości.

Czytelnik: W 2011 roku zakupiono samochód osobowy mercedes vito o dopuszczanej masie całkowitej do 3,5 tony na umowę od osoby prywatnej (bez VAT). Samochód został wprowadzony do ewidencji środków trwałych i amortyzowany. Nie odliczano VAT od paliwa, a odliczano podatek od drobnych napraw czy zakupów części. Od kwietnia 2014 roku ten samochód został w firmie i przeznaczono go do celów mieszanych. Nie odliczamy VAT od paliwa, a odliczamy 50% VAT od części. Czy używając tego samochodu na cele prywatne, jestem zobowiązana naliczać VAT?

■ **Bogdan Świąder:** Nie, gdyż przy jego zakupie nie przysługiwało prawo do odliczenia VAT naliczonego.

Odliczanie VAT od samochodów – wyjaśnienia praktyczne

W 2014 roku dwukrotnie zmieniły się przepisy ustawy o VAT dotyczące odliczania podatku od samochodów.

W konsekwencji większość kontroli fiskusa wykazuje nieprawidłowości w odliczeniach.

Mamy dla Ciebie pomoc – **praktyczne rozwiązania poparte stanowiskami organów podatkowych.**

Ta publikacja powstała z myślą o wszystkich przedsiębiorcach – podatnikach VAT – którzy posiadają (bądź zamierzają kupić lub leasingować) na potrzeby firmy samochody.

W tym poradniku znajdziesz m.in.:

- **Najważniejsze interpretacje organów podatkowych** dotyczące odliczania VAT od aut
- **Odpowiedzi ekspertów na pytania przedsiębiorców**
- **Wskazanie praktycznych aspektów** stosowania nowych przepisów

Każdy Czytelnik znajdzie rozwiązanie swoich wątpliwości.

Poradnik zawiera interpretacje organów podatkowych.

Zamów tę publikację już dziś na **www.portalfk.pl**

Odpowiedzi na pytania

Nasi eksperci są do Twojej dyspozycji. Masz pytania i wątpliwości dotyczące rozliczeń VAT? Napisz do nas na adres **VAT@wip.pl**. Ekspert magazynu odpowie na Twoje pytanie. Poniżej zamieszczamy wybrane odpowiedzi ekspertów.

Do wystąpienia wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej konieczny jest udział trzech podatników

Firma niemiecka zamawia u polskiego dostawcy (producenta) towary, które są dostarczane do Włoch. Faktura wystawiana jest na niemieckiego kontrahenta (posiadającego niemiecki NIP). Natomiast CMR kierowcy jest wystawiany na adres włoski. Czy postępujemy prawidłowo, wykazując taką transakcję jako WDT? Czy też jest to może transakcja trójstronna?

Opisana transakcja stanowi wewnątrzwspólnotową dostawę towaru (WDT). Nie ma tu miejsca wewnątrzwspólnotowa transakcja trójstronna (WTT), gdyż nie występuje trzeci podatek jako odbiorca towarów we Włoszech.

Przez wewnątrzwspólnotową transakcję trójstronną rozumie się transakcję, w której są spełnione łącznie następujące warunki:

- a) trzech podatników VAT zidentyfikowanych na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych w trzech różnych państwach członkowskich uczestniczy w dostawie towaru w ten sposób, że pierwszy z nich wydaje ten towar bezpośrednio ostatniemu w kolejności, przy czym dostawa tego towaru jest dokonana między pierwszym i drugim oraz drugim i ostatnim w kolejności,
- b) przedmiot dostawy jest wysyłany lub transportowany przez pierwszego lub też transportowany przez drugiego w kolejności podatnika VAT lub na ich rzecz z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego (art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT).

W związku z tym, że w przedstawionej transakcji uczestniczą jedynie dwaj podatnicy, to opisana czynność nie stanowi wewnątrzwspólnotowej transakcji trójstronnej. Miałaby ona miejsce wówczas, gdyby polska firma wydawała towar we Włoszech innemu podatnikowi niż podatek niemiecki. Z kolei zgodnie z art. 13 ust. 1 ustawy o VAT przez wewnątrzwspólnotową dostawę towarów rozumie się wywóz towarów z terytorium kraju w wykonaniu czynności określonych

w art. 7 na terytorium państwa członkowskiego inne niż Polska. Z kolei, zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o VAT, ww. przepis stosuje się pod warunkiem, że nabywca towarów jest:

- 1) podatnikiem podatku od wartości dodanej zidentyfikowanym na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju;
- 2) osobą prawną niebędącą podatnikiem podatku od wartości dodanej, która jest zidentyfikowana na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju;
- 3) podatnikiem podatku od wartości dodanej lub osobą prawną niebędącą podatnikiem podatku od wartości dodanej, działającymi w takim charakterze na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju, niewymienionymi w pkt 1 i 2, jeżeli przedmiotem dostawy są wyroby akcyzowe, które, zgodnie z przepisami o podatku akcyzowym, są objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub procedurą przemieszczania wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą;
- 4) podmiotem innym niż wymienione w pkt 1 i 2, działającym (zamieszkującym) w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, jeżeli przedmiotem dostawy są nowe środki transportu.

Jeśli spojrzymy na te przepisy, to dostrzeżemy, że ustawodawca nie wymaga dla zaistnienia WDT, aby wywóz towarów nastąpił do tego państwa członkowskiego UE, w którym nabywca został zarejestrowany jako podatnik VAT UE. W związku z tym opisana transakcja stanowi dla polskiej firmy wewnątrzwspólnotową dostawę towarów (WDT).

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 13 ust. 1, ust. 2, art. 135 ust. 1 pkt 2 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Jakub Rychlik

doradca podatkowy

Zaliczka za WNT nie skutkuje powstaniem obowiązku podatkowego

Czy w wewnątrzwspólnotowym nabyciu towarów obowiązek podatkowy powstaje z chwilą przekazania zaliczki i otrzymania faktury zaliczkowej od kontrahenta z kraju Unii Europejskiej? Czy art. 19a ust. 8 ustawy o VAT należy stosować do WNT?

Obowiązek podatkowy z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów nie powstaje ani na skutek przekazania zaliczki uniijnemu dostawcy (art. 19a ust. 8 ustawy o VAT nie ma

zastosowania do wewnątrzwspólnotowych nabyć towarów), ani na skutek wystawienia przez niego faktury zaliczkowej, ani na skutek otrzymania takiej faktury przez polskiego podatnika.

Zasady powstawania obowiązku podatkowego przy wewnątrzwspólnotowych nabyciach towarów regulują przepisy art. 20 ust. 5–9 ustawy o VAT. Z przepisów tych wynika zasada, że obowiązek podatkowy z tytułu wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (dalej: WNT) powstaje z chwilą wystawienia faktury przez podatnika podatku od wartości dodanej, nie później jednak niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towaru będącego przedmiotem wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów (art. 20 ust. 5 ustawy o VAT).

W świetle przytoczonego przepisu nie ulega wątpliwości, że w związku z przekazaniem zaliczki unijnemu dostawcy nie powstaje obowiązek podatkowy z tytułu WNT (przepisu określonego w art. 19a ust. 8 ustawy o VAT, podobnie zresztą jak pozostałych przepisów określonych w art. 19a ustawy o VAT, nie należy stosować do WNT).

Obowiązek podatkowy z tytułu WNT nie powstaje również – jak się przyjmuje – w związku z wystawieniem lub otrzymaniem faktury zaliczkowej (także na zaliczkę 100%) wystawionej przez unijnego dostawcę (zob. przykładowo interpretację indywidualną dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z 26 września 2014 r., nr IPPP3/443-620/14-2/LK).

A zatem obowiązek podatkowy z tytułu WNT nie powstaje ani na skutek przekazania zaliczki unijnemu dostawcy, ani na skutek wystawienia przez niego faktury zaliczkowej, ani na skutek otrzymania takiej faktury przez polskiego podatnika.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 20 ust. 5–9 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Autor: Tomasz Krywan

doradca podatkowy

Warunkiem stosowania stawki 0% w eksporcie jest wywóz towarów poza UE

Spółka wystawiła fakturę zaliczkową za towar, otrzymała zapłatę w grudniu 2014 roku. Z przyczyn technicznych nastąpi przesunięcie dostawy towaru na czerwiec 2015 roku. Faktura została wystawiona w grudniu 2014 roku na kontrahenta spoza UE, odbiór towaru ma nastąpić na terenie Polski. Kontrahent

sam odbierze towar na warunkach EXW. Czy spółka będzie miała prawo do zastosowania 0% stawki VAT? Czy będzie tu eksport pośredni?

Spółka ma prawo do opodatkowania zaliczki stawką 0%, lecz najprawdopodobniej z końcem lutego 2015 roku utraci prawo do tej stawki (konieczna będzie korekta na stawkę krajową). Powrotnie uzyska prawo do zastosowania stawki 0% po otrzymaniu dokumentów potwierdzających wywóz towaru, o którym mowa, poza terytorium Unii Europejskiej.

Od 1 stycznia 2014 r. z przepisów wprost wynika, że w przypadku otrzymywania zaliczek na poczet eksportu towarów możliwe jest stosowanie stawki 0% (wcześniej nie wynikało to wprost z przepisów). Jak bowiem stanowi art. 41 ust. 9a ustawy o VAT, jeżeli podatnik otrzymał całość lub część zapłaty przed dokonaniem dostawy towarów, stawkę podatku 0% w eksporcie towarów stosuje się w odniesieniu do otrzymanej zapłaty. Z dalszej części tego przepisu wynika jednak, że stawkę 0% we wskazanych przypadkach stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są dwa warunki:

- 1) wywóz towarów nastąpi w terminie 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzyma zapłatę,
- 2) w terminie powyższym podatnik otrzyma dokument potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej.

Dominuje przy tym stanowisko, że brak wywozu towarów w terminie 2 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym podatnik otrzyma zapłatę, skutkuje utratą prawa do zastosowania stawki 0% i koniecznością skorygowania deklaracji VAT-7/VAT-7K/VAT-7D złożonej za okres rozliczeniowy otrzymania zaliczki (zob. przykładowo interpretację indywidualną dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 14 października 2014 r., nr IBPP1/443-570/14/DK). Przyjęcie takiego stanowiska oznaczałoby, że w przedstawionej sytuacji spółka:

- 1) ma prawo zastosować stawkę 0% do zaliczki na poczet eksportu towarów w grudniu 2014 roku (tj. w deklaracji VAT-7 za grudzień 2014 roku spółka powinna wykazać tę zaliczkę w poz. 22),
- 2) z końcem lutego 2015 roku spółka utraci prawo do zastosowania stawki 0% do przedmiotowej zaliczki, a w konsekwencji stanie się obowiązana do skorygowania deklaracji VAT-7 za grudzień 2014 roku (poprzez zmniejszenie kwoty wykazanej w poz. 22 oraz uwzględnienie zaliczki w pozycjach dotyczących sprzedaży krajowej), przyjmując, że zaliczka jest opodatkowana stawką krajową obowiązującą dla towaru, którego dotyczy,
- 3) otrzymanie dokumentu potwierdzającego wywóz zaliczkowanego towaru poza terytorium Unii Europejskiej pozwoli spółce ponownie opodatkować zaliczkę, o której mowa, stawką

0%; spółka będzie to mogła uczynić, zmniejszając w deklaracji VAT-7 za miesiąc otrzymania tego dokumentu sprzedaż krajową oraz zwiększając kwotę wykazaną w poz. 22 tej deklaracji (zob. art. 41 ust. 9a w zw. z art. 41 ust. 11 ustawy o VAT).

Dodać przy tym należy, że art. 41 ust. 9b ustawy o VAT pozwala na wywóz towarów w terminie późniejszym (bez utraty prawa do opodatkowania zaliczki stawką 0%), jeżeli wywóz towarów w tym późniejszym terminie jest uzasadniony specyfiką realizacji tego rodzaju dostaw potwierdzoną warunkami dostawy, w których określono termin wywozu towarów. Z treści pytania nie wynika jednak, aby chodziło o taką sytuację (mowa jest o przesunięciu dostawy towarów z „przyczyn technicznych”, a nie o okolicznościach, o których mowa). Udzielając odpowiedzi, założyłem w związku z tym, że przepis ten nie ma zastosowania (nie jest jednak całkowicie wykluczone, że okoliczności transakcji pozwolą jednak uznać, iż ma on zastosowanie).

Trzeba również pamiętać, że skoro kontrahent sam odbierze towar na terenie Polski, to wówczas mamy do czynienia z tzw. eksportem pośrednim (tj. eksportem towarów, o którym mowa w art. 2 pkt 8 lit. b ustawy o VAT). Nie ma to jednak obecnie większego znaczenia z punktu widzenia opodatkowania przedmiotowej zaliczki stawką 0%.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 2 pkt 8 lit. b oraz art. 41 ust. 9a, 9b i 11 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Tomasz Krywan

doradca podatkowy

Otrzymanie faktury za prąd wyznacza termin odliczenia VAT

Otrzymaliśmy fakturę za energię elektryczną (dotyczy raty planowej) za październik 2014 roku. Faktura wystawiona została 3 września 2014 r. z terminem płatności przewidzianym na 6 października 2014 r. Kiedy mogliśmy odliczyć VAT z tej faktury?

Prawo do odliczenia podatku naliczonego powstaje w rozliczeniu za okres, w którym w odniesieniu do nabytych lub importowanych przez podatnika towarów i usług powstał obowiązek podatkowy.

Jednak prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego powstaje nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub dokument celny. Ustalenie prawa do odliczenia będzie uzależnione więc od dwóch warunków (art. 86 ust. 10b ustawy o VAT). Należy kontrolować dwie daty:

- 1) moment powstania obowiązku podatkowego u sprzedawcy;
- 2) termin otrzymania faktury.

Od 2014 roku obowiązek podatkowy powstaje w dacie wystawienia faktury, nie później niż z terminem płatności w przypadku niektórych mediów, np.:

- świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- dostawy energii elektrycznej, ciepłej, gazu przewodowego,
- doprowadzenia wody i odprowadzania nieczystości.

Oznacza to, że jeśli Państwo otrzymali we wrześniu fakturę za energię elektryczną wystawioną 3 września 2014 r., to odliczenie podatku przysługiwało w deklaracji VAT za wrzesień. Jeśli natomiast faktura została dostarczona dopiero w październiku, to odliczenia VAT należało dokonać w deklaracji za październik, czyli składanej do 25 listopada.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. a oraz art. 86 ust. 10i ust. 10b ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Bogdan Świąder

doradca podatkowy

Aby uzyskać ulgę, trzeba rozpocząć ewidencjonowanie na co najmniej 1/5 zgłoszonych kas

Od 1 grudnia mamy obowiązek ewidencji sprzedaży na rzecz osób fizycznych na kasie rejestrującej. Złożyliśmy już w urzędzie skarbowym zawiadomienie o zamiarze zakupu i zafiskalizowania 4 kas rejestrujących. Praktyka okazuje się taka, że 1 grudnia zafiskalizujemy 2 kasy, a kolejne 2 kasy w styczniu. Czy w związku z tym możemy uzyskać zwrot (ulga na zakup kasy) za te kolejne dwie kasy, skoro zafiskalizowaliśmy je dopiero w styczniu?

Odpowiedź na pytanie zależy od tego, kiedy (1 lub 2 stycznia czy później) przedsiębiorca rozpocznie ewidencjonowanie sprzedaży przy zastosowaniu dwóch pozostałych kas.

Jak stanowi art. 111 ust. 4 ustawy o VAT, podatnicy, którzy rozpoczną ewidencjonowanie obrotu i kwot podatku należnego w obowiązujących terminach, mogą odliczyć od tego podatku kwotę wydatkowaną na zakup każdej z kas rejestrujących zgłoszonych na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania w wysokości 90% jej ceny zakupu (bez podatku), nie więcej jednak niż 700 zł. Jest to tzw. ulga na zakup kas.

Ulga na zakup kas przysługuje na kasy zgłoszone na dzień rozpoczęcia (powstania obowiązku) ewidencjonowania. Jak jednocześnie wynika z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie ulgi na zakup kas, jednym z warunków korzystania z ulgi na zakup kas jest rozpoczęcie ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego nie później niż w obowiązujących podatnika terminach. Ze względu na brzmienie tego przepisu organy podatkowe uznają, że ulga na zakup kas przysługuje tylko w stosunku do kas, przy których zastosowaniu podatnik rozpoczął ewidencjonowanie w obowiązującym go terminie (zob. przykładowo interpretację indywidualną dyrektora Izby Skarbowej w Poznaniu z 3 października 2010 r., nr ILPP2/443-1474/10-4/AD).

Jak jednocześnie stanowi § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień z obowiązku ewidencjonowania, są obowiązani do rozpoczęcia ewidencjonowania w terminach określonych w § 5 rozporządzenia przy zastosowaniu co najmniej 1/5 (w zaokrągleniu w górę do liczb całkowitych) liczby kas rejestrujących, zgłoszonych przez podatnika do urzędu skarbowego, zgodnie z art. 111 ust. 4 ustawy o VAT. Od pierwszego dnia każdego następnego miesiąca podatnicy są obowiązani zastosować do ewidencjonowania kolejne kasy rejestrujące, w liczbie nie mniejszej niż liczba kas rejestrujących przypadająca do ewidencjonowania w pierwszym miesiącu ewidencjonowania, wynikająca ze zgłoszenia, o którym mowa w art. 111 ust. 4 ustawy o VAT.

Co istotne, § 6 ust. 2 rozporządzenia w sprawie zwolnień z obowiązku ewidencjonowania stanowi, że rozpoczęcie ewidencjonowania na zasadach określonych w § 6 ust. 1 rozporządzenia przedłuża odpowiednio okres zwolnienia z obowiązku ewidencjonowania w części dotyczącej obrotów realizowanych na stanowiskach kasowych, na których ewidencjonowanie powinno być prowadzone w kolejnych miesiącach.

W przedstawionej sytuacji w grudniu 2014 roku firma rozpocznie ewidencjonowanie za pomocą dwóch z czterech zgłoszonych kas, a więc przy zastosowaniu więcej niż 1/5 zgłoszonych kas rejestrujących. W tej sytuacji rozpoczęcie ewidencjonowania przy zastosowaniu dwóch pozostałych kas z dniem 1 stycznia 2015 r. stanowić będzie rozpoczęcie za ich

pomocą ewidencjonowania w obowiązującym podatnika terminie. A zatem nie ulega wątpliwości, że w takim przypadku również w stosunku do tych dwóch kas ulga na zakup kas będzie przysługiwać.

Podobnie ma się według mnie rzecz w przypadku rozpoczęcia ewidencjonowania przy zastosowaniu dwóch pozostałych kas z dniem 2 stycznia 2015 r. Dzień 1 stycznia 2014 r. jest bowiem dniem wolnym od pracy, co powoduje przesunięcie terminu, o którym mowa w § 6 ust. 1 rozporządzenia w sprawie zwolnień z obowiązku ewidencjonowania na dzień 2 stycznia 2014 r. (na podstawie art. 12 § 5 Ordynacji podatkowej).

A zatem w przedstawionej sytuacji w stosunku do dwóch pozostałych kas rejestrujących ulga na zakup kas będzie przysługiwać, jeżeli najpóźniej 2 stycznia 2015 r. przedsiębiorca rozpocznie ewidencjonowanie sprzedaży przy ich zastosowaniu (co oznacza, że na ten dzień kasy te muszą być również zafiskalizowane). Późniejsze (tj. 3 stycznia 2015 r. lub później) rozpoczęcie ewidencjonowania przy zastosowaniu tych dwóch kas rejestrujących spowoduje, że – przynajmniej zdaniem organów podatkowych – w stosunku do tych kas rejestrujących ulga na zakup kas nie przysługuje.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 111 ust. 4 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

§ 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia ministra finansów z 27 grudnia 2010 r. w sprawie odliczenia i zwrotu kwot wydatkowanych na zakup kas rejestrujących (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r. poz. 163).

§ 6 rozporządzenia ministra finansów z 29 listopada 2012 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas rejestrujących (Dz.U. poz. 1382 – stan prawny na grudzień 2014 roku).

Art. 12 § 5 ustawy z 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz.U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.).

Tomasz Krywan

doradca podatkowy

Czekamy na propozycje tematów, które powinny zostać omówione w kolejnych numerach.

Propozycje prosimy przesyłać na adres rkucinski@wip.pl.

Podatkowe skutki odśnieżania terenu firmy

W zimie przedsiębiorcom dochodzą dodatkowe obowiązki, związane m.in. z odśnieżaniem terenu firmy wraz z przyległymi chodnikami oraz usuwaniem śniegu i lodu z budynków. Wywiązywanie się z nich wywołuje skutki w VAT niezależnie od tego, czy podatnik robi to we własnym zakresie, czy też zleca wykonanie stosownych czynności firmom zewnętrznym. To samo dotyczy przedsiębiorców świadczących usługi w tym zakresie.

Obowiązki w zakresie odśnieżania wynikają m.in. z art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy z 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn.: Dz.U. z 2013 r. poz. 1399). Jest w nim mowa o tym, że właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości. Przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości.

Natomiast na podstawie art. 61 pkt 2 ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane właściciel lub zarządca obiektu budowlanego jest zobowiązany zapewnić, dochowując należytej staranności, bezpieczne użytkowanie obiektu w razie wystąpienia czynników zewnętrznych oddziałujących na obiekt, związanych z działaniem człowieka lub sił natury, takich jak m.in. intensywne opady atmosferyczne, mogące spowodować zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, bezpieczeństwa mienia lub środowiska. Obowiązki te dotyczą także użytkowników wieczystych. W tym aspekcie należy zwrócić uwagę zwłaszcza na dachy budynków o dużych powierzchniach (np. hipermarketów, magazynów itp.), ponieważ zalegający na nich śnieg może doprowadzić do ich uszkodzenia, a w skrajnych przypadkach nawet do katastrofy budowlanej. Między innymi dlatego przepisy nakazują właścicielom i zarządom przeprowadzanie okresowych kontroli stanu technicznego takich budynków (o powierzchni zabudowy przekraczającej 2000 m² oraz innych obiektów budowlanych o powierzchni dachu przekraczającej 1000 m²), co najmniej dwa razy w roku, w terminach do 31 maja oraz do 30 listopada (art. 62 ust. 1 pkt 3 Prawa budowlanego). Natomiast w odniesieniu do mniejszych obiektów tego rodzaju kontroli, obejmujących sprawdzenie elementów budynku, budowli i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne, trzeba dokonać co najmniej raz do roku.

UWAGA

Za niewywiązywanie się z ww. obowiązków m.in. w zakresie usuwania błota, śniegu i lodu grożą nie tylko dotkliwe sankcje karne, ale również nałożenie natychmiastowego zakazu użytkowania obiektu.

Od zakupu łopaty i piasku wolno odliczyć VAT

Jednym z najważniejszych uprawnień podatników VAT jest odliczanie podatku naliczonego od zakupów związanych z działalnością firmy. Z art. 86 ust. 1 ustawy o VAT wynika ogólna reguła, że podatnik ma prawo do obniżenia o ten podatek kwoty podatku należnego w takim zakresie, w jakim towary i usługi są przez niego wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych.

Nie ulega wątpliwości, że wydatki ponoszone na odśnieżanie terenu firmy, w tym dróg wewnętrznych i dojazdowych, dachów budynków i chodników położonych wzdłuż nieruchomości, a także posypywanie ich piaskiem i solą, tak jak usuwanie sopli lodowych są związane z jej działalnością.

Do ich ponoszenia obligują bowiem przedsiębiorcę obowiązujące przepisy, a ponadto uprzątnięcie dojazdu oraz dojazdu do firmy ze śniegu i lodu nie tylko zachęca potencjalnych klientów do skorzystania z jej usług lub nabycia oferowanych przez nią towarów, ale często w ogóle warunkuje tego rodzaju transakcje. Dlatego nie ma przeszkód, aby podatnik VAT mógł odliczyć VAT od zakupów dotyczących wspomnianych wcześniej czynności, np. narzędzi do odśnieżania (łopat, mioteł, skuwaczy lodu itp.), a także piasku, soli, żużlu lub innych dozwolonych substancji (preparatów) do śliskich nawierzchni, jeśli te zakupy służą czynnościom opodatkowanym.

Przykład: Zakup środków koniecznych do odśnieżania

Do celów odśnieżania terenu przedsiębiorstwa firma kupiła piasek, sól oraz niezbędne łopaty. Za wszystko zapłaciła 1.230 zł. Rozliczenie VAT naliczonego w deklaracji jest następujące:

POLTAX			
POLA JAKIŚ WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, ODCZYTAĆ, ODRUKOWAĆ LUB WYSŁAĆ, CZYTAĆ LUB NIE ODCZYTAĆ, PRZEZŁOŻYĆ WYKONANIE ZAPISUJĄC JE, Z OBLADUNKIEM			
D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT			
	Wartość netto w zł	Podatek naliczony w zł	
Nabycie towarów i usług zaliczanych w podatnika do środków trwałych	39.	40.	
Nabycie towarów i usług pozostałych	41.	42.	
	1000		230
D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)			
Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych		43.	
Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyć		44.	
Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia		45.	230
Należy wpisać sumę kwot z poz. 37, 38, 40, 42, 43 i 44.			

Paliwo do odśnieżarki z pełnym odliczeniem podatku

Drobne narzędzia do uprzątnięcia śniegu czy skuwania lodu sprawdzają się w przypadku niewielkich firm, gdzie teren do uprzątnięcia jest niewielki. W przypadku dużych przedsiębiorstw,

których obszar i budynki, w tym także ich dachy zajmują duże powierzchnie, konieczne jest znalezienie innych rozwiązań. Pierwszym z nich jest zakup i używanie do wspomnianych celów bardziej zaawansowanych technicznie i zarazem wydajniejszych urządzeń, np. odśnieżarek spalinowych. Innym wyjściem jest skorzystanie z usług wyspecjalizowanej firmy świadczącej usługi w tym zakresie. Przedsiębiorca powinien przeanalizować, który z przedstawionych wariantów będzie dla niego bardziej korzystny finansowo, wzięwszy pod uwagę m.in. rodzaj prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej, a także posiadanych nieruchomości.

Jeśli przedsiębiorca kupuje odśnieżarkę spalinową albo elektryczną do firmy, to VAT naliczony przy takim zakupie, jako związany z prowadzoną działalnością gospodarczą, może być przez niego odliczony. Również przy odliczaniu VAT od paliwa do napędu takiego urządzenia (jeśli jest to odśnieżarka spalinowa) trzeba wziąć pod uwagę podstawową zasadę obowiązującą w odniesieniu do tego rodzaju rozliczeń, określoną w art. 86 ust. 1 ustawy o VAT. Zatem podatnicy mają prawo do odliczania podatku naliczonego przy nabywaniu paliwa, po warunkiem że jest ono wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych.

Wyłączenie ograniczenia w odliczaniu VAT

Przy czym do zakupów, o których mowa, nie mają zastosowania ograniczenia w odliczaniu kwoty podatku naliczonego przy nabywaniu paliwa ani zakazujące dokonywania takich odliczeń. Przypomnijmy, że na podstawie art. 86a ust. 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy o VAT podatnikowi wolno odliczyć jedynie 50% VAT naliczonego od wydatków z tytułu m.in. nabycia paliw silnikowych wykorzystywanych do napędu pojazdów samochodowych (poza przewidzianymi w przepisach wyjątkami, dotyczącymi np. takich pojazdów wykorzystywanych wyłącznie do działalności gospodarczej podatnika).

Natomiast art. 12 ust. 1 ustawy nowelizującej z 7 lutego 2014 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw zakazuje (do 30 czerwca 2015 r.) odliczania VAT od paliwa wykorzystywanego do napędu samochodów osobowych oraz innych niż samochody osobowe pojazdów samochodowych o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony, spełniających kryteria szczegółowo określone w tym przepisie (w zakresie liczby miejsc i ładowności). Zakaz, o którym mowa, nie dotyczy jednak pojazdów wykorzystywanych przez podatnika wyłącznie do działalności gospodarczej.

Wskazane wcześniej przepisy ograniczające lub odmawiające prawa do odliczania VAT naliczonego przy nabywaniu paliwa mają zastosowanie do niektórych pojazdów samochodowych w rozumieniu ustawy o VAT. Z jej art. 2 pkt 34 wynika zaś, że za pojazdy samochodowe uznaje się pojazdy samochodowe w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony.

UWAGA

Odśnieżarki nie są pojazdami samochodowymi w rozumieniu przepisów o ruchu drogowym, a w konsekwencji nie są także pojazdami samochodowym do celów VAT. Dlatego nie stosuje się do nich ograniczeń i zakazów w odliczaniu VAT m.in. od zakupu paliwa.

Oznacza to, że zakup paliwa do odśnieżarki uprawnia podatnika do odliczenia całej kwoty VAT z faktur dokumentujących jego nabycie, jeśli to urządzenie jest wykorzystywane w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej. Takie wnioski nasuwają się również z wyjaśnień udzielanych przez organy podatkowe, w tym m.in. z postanowienia naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Łódź-Bałuty z 13 kwietnia 2005 r. (nr III-2/443-25/10150/05/PJ). Wprawdzie powołane pismo zostało wydane na gruncie nieobowiązującego już stanu prawnego, ale ze względu na istotę problemu oraz podobieństwo regulacji ustawowych jest aktualne również na gruncie przedmiotowych rozważań.

Pojazdy niebędące pojazdami samochodowymi, których nie dotyczą ograniczenia w odliczaniu VAT (art. 86a ustawy o VAT)

- środki transportu nieprzeznaczone do poruszania się po drodze oraz maszyny i urządzenia nieprzystosowane do poruszania się po drodze, np. skutery śnieżne, wózki widłowe, kosiarki i odśnieżarki spalinowe,
- pojazdy niewyposażone w silnik (np. rowery),
- motorowery (zgodnie z art. 2 pkt 46 ustawy Prawo o ruchu drogowym motorowerem jest pojazd dwu- lub trójkołowy zaopatrzony w silnik spalinowy o pojemności skokowej nieprzekraczającej 50 cm³ lub w silnik elektryczny o mocy nie większej niż 4 kW, którego konstrukcja ogranicza prędkość jazdy do 45 km/h),
- pojazdy szynowe,
- ciągniki rolnicze.

Przykład: Nabycie paliwa do odśnieżarki

Firma zakupiła paliwo do odśnieżarki, za które zapłaciła 3.075 zł. Odliczenie podatku naliczonego w deklaracji jest następujące:

POL TAX			
POLA JASNE WYPEŁNIA PODATNIK, POLA CIEMNE WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY. WYPEŁNIAĆ NA MASZYNIE, KOMPUTEROWO LUB RĘCZNIE, DUŻYM, ORYGINALNYM LITERAM, CZARNYM LUB NIEBIESZYM KOLOREM. PŁATEK WYPEŁNIENIEM ZAPOWIAĆ SIĘ Z OBJAŚNIENIAMI.			
D.2. NABYCIE TOWARÓW I USŁUG ORAZ PODATEK NALICZONY Z UWZGLĘDNIENIEM KOREKT			
	Wartość netto w zł	Podatek naliczony w zł	
Nabycie towarów i usług zaliczanych u podatnika do środków trwałych	39.	40.	
Nabycie towarów i usług pozostałych	41.	42.	
	2500	575	
D.3. PODATEK NALICZONY - DO ODLICZENIA (w zł)			
Korekta podatku naliczonego od nabycia środków trwałych		43.	
Korekta podatku naliczonego od pozostałych nabyt		44.	
Razem kwota podatku naliczonego do odliczenia		45.	575
Należy wpłacić sumę kwot z poz. 37, 38, 40, 42, 43 i 44.			

Śnieg i lód może uprzętnąć także zewnętrzna firma

Możliwość odliczenia VAT naliczonego przysługuje również przy zakupie usług odśnieżania terenu przedsiębiorstwa (np. dróg wewnętrznych i dojazdowych, chodników, dachów budynków itp.) świadczonych przez zewnętrzne, specjalizujące się w tym firmy. Poniesione z tego tytułu wydatki wiążą się bowiem z całokształtem funkcjonowania podatnika i mają pośredni związek z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą. Oczywiście takie rozliczenie VAT z faktur dokumentujących wspomniane zakupy będzie możliwe pod warunkiem spełnienia wszystkich wymaganych w tym zakresie przez przepisy przesłanek, a więc przede wszystkim związku tych zakupów z czynnościami opodatkowanymi podmiotu będącego czynnym podatnikiem VAT.

W przypadkach gdy te przesłanki nie zostaną spełnione, np. z powodu nieposiadania przez podatnika takiego statusu, odliczenie VAT od wspomnianych zakupów (tak dotyczących ww. usług, jak sprzętu do walki z zimą) nie będzie możliwe.

Przykład: Zakup usługi odśnieżania od firmy zewnętrznej

W lutym 2015 roku Spółka „X” prowadząca działalność w ramach niepublicznego zakładu opieki zdrowotnej zleciła firmie „Y” odśnieżenie drogi dojazdowej do prowadzonej przez siebie przychodni oraz parkingu dla pacjentów. Wykonanie usługi firma „Y” udokumentowała fakturą na kwotę 750 zł netto + 60 zł VAT. Na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 18 ustawy o VAT świadczone przez spółkę usługi w zakresie opieki medycznej są zwolnione od VAT. Ponieważ wydatki poniesione na odśnieżanie dotyczą wyłącznie świadczenia przez firmę „X” usług zwolnionych od podatku, a więc nie mają związku z wykonywaniem przez nią czynności opodatkowanych, to brak jest podstaw do odliczenia z tego tytułu VAT naliczonego.

Przykład: Odliczanie VAT z faktury za odśnieżanie

Spółka „ABC” jest czynnym podatnikiem VAT, rozliczającym się z tego podatku za okresy miesięczne. W dniu 28 stycznia 2015 r. wykonano usługę odśnieżania dachu należącego do niej magazynu. Faktura za tę usługę została wystawiona przez firmę odśnieżającą 2 lutego 2015 r., z datą płatności 16 lutego 2015 r. Podatnik otrzymał ją 19 lutego br. Prawo do odliczenia VAT z tej faktury spółka nabyła w lutym 2015 roku. Ponieważ nie dokonała tego w deklaracji VAT-7 za luty, może to zrobić w deklaracjach składanych za marzec bądź kwiecień.

Podatnikowi wolno dokonać odliczenia VAT najwcześniej w okresie, w którym otrzymał fakturę, pod warunkiem że u dostawcy usług powstał obowiązek podatkowy (art. 86 ust. 10 i ust. 10b pkt 1 ustawy o VAT). Jeśli jednak podatnik nie dokona rozliczenia w tym terminie, to zgodnie z art. 86 ust. 11 ustawy o VAT może tego dokonać w deklaracji za jeden z dwóch kolejnych okresów rozliczeniowych (tj. miesiąc lub kwartał). Ponieważ w przypadku usług,

o których mowa, obowiązek podatkowy powstaje zasadniczo z chwilą wystawienia faktury (o czym dalej), to ich nabywca ma prawo odliczyć VAT już w miesiącu jej otrzymania.

Usuwanie śniegu opodatkowane w sposób preferencyjny

Podatkowe kwestie związane z usuwaniem skutków zimy powinni mieć na uwadze nie tylko przedsiębiorcy zlecający usługi odśnieżania i podobne, ale również podmioty, które je świadczą. Przy czym, jak pokazuje praktyka, wielu podatników wykonujących takie usługi ma problemy ze stosowaniem w odniesieniu do nich właściwych stawek VAT. Jak stanowi art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT, opodatkowaniu tym podatkiem podlegają odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju. Przy czym świadczeniem usług w rozumieniu tego przepisu jest każde świadczenie na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej, które nie stanowi dostawy towarów (art. 8 ust. 1 ustawy o VAT). Nie ulega zatem wątpliwości, że jeśli przedsiębiorca świadczy odpłatnie usługi w zakresie odśnieżania np. ulic, chodników czy dachów budynków, to wobec braku ich zwolnienia od podatku na podstawie przepisów szczególnych powinien odprowadzać z tego tytułu podatek od towarów i usług.

Odnosnie do stawki, którą powinien zastosować, należy zauważyć, że w świetle art. 5a ustawy o VAT towary lub usługi będące przedmiotem ww. czynności, wymienione w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej, są identyfikowane za pomocą tych klasyfikacji, jeżeli dla tych towarów lub usług przepisy ustawy lub przepisy wykonawcze wydane na jej podstawie powołują symbole statystyczne. Przy czym identyfikacja towarów i usług w obrocie krajowym przy wykorzystaniu klasyfikacji statystycznych ma szczególne znaczenie pod kątem stosowania preferencyjnych stawek VAT i przedmiotowych zwolnień od podatku. Aktualnie do tych celów wykorzystuje się Polską Klasyfikację WYROBÓW I USŁUG, wprowadzoną rozporządzeniem Rady Ministrów z 29 października 2008 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji WYROBÓW I USŁUG (PKWiU).

Jak wynika z PKWiU, usługi w zakresie szeroko rozumianego odśnieżania mieszczą się w zakresie grupowania 81.29.12.0 tej klasyfikacji, zatytułowanym „Usługi zamywania śmieci i usuwania śniegu”. Według wyjaśnień GUS do tej klasyfikacji obejmuje ono usługi:

- czyszczenia próżniowego pasów startowych,
- zamywania i polewania ulic,
- posypywania dróg piaskiem i solą,
- usuwania śniegu i lodu, włącznie z usuwaniem śniegu i lodu z dachów budynków.

Na podstawie art. 41 ust. 2 i art. 146a pkt 2 w związku z pozycją 174 załącznika nr 3 do ustawy o VAT, do usług, o których mowa, należy stosować 8% stawkę VAT. Pod pozycją 174

tego załącznika, do którego w zakresie stosowania ww. obniżonej stawki podatku odsyłają powołane przepisy ustawy podatkowej, wymienione zostały bowiem usługi zmiatania śmieci i usuwania śniegu, sklasyfikowane w PKWiU pod symbolem 81.29.12.0. Potwierdzały to również organy podatkowe, o czym świadczy m.in. treść interpretacji indywidualnej dyrektora Izby Skarbowej w Łodzi z 12 maja 2014 r. (nr IPTPP1/443-175/14-4/RG). Wyjaśniono w niej, że usługi posypywania oraz odśnieżania dróg wykonywane samochodem ciężarowym z piaskarką – zakwalifikowane przez wnioskodawcę do PKWiU 81.29.12.0 – korzystają z preferencyjnej stawki VAT 8% na podstawie dyspozycji art. 41 ust. 2 w związku z art. 146a pkt 2, jako wymienione w poz. 174 załącznika nr 3 do ustawy.

Przykład: Wykonywanie usług odśnieżania

Jan Kowalski świadczy usługi odśnieżania. Jest czynnym podatnikiem VAT. W dniu 5 stycznia 2015 r. wykonał zlecenie (usługę) odśnieżenia dachu hipermarketu oraz parkingu przy sklepie wraz z wywiezieniem śniegu. Przedmiotem zlecenia była zatem usługa kompleksowa, w której skład wchodziło odśnieżenie dachu i parkingu oraz wywiezienie śniegu. Jej koszt wyniósł 1.300 zł netto. Kierując się wyjaśnieniami dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 15 czerwca 2010 r. (nr IBPP1/443-227/10/ES), podatnik zastosował do niej preferencyjną, 8% stawkę VAT. Rozliczenie tej czynności w deklaracji powinno wyglądać następująco:

C. ROZLICZENIE PODATKU NALEŻNEGO		
	Podstawa opodatkowania w zł	Podatek należny w zł
1. Dostawa towarów oraz świadczenie usług na terytorium kraju, zwolnione od podatku	10.	
2. Dostawa towarów oraz świadczenie usług poza terytorium kraju	11.	
2a. w tym świadczenie usług, o których mowa w art. 100 ust.1 pkt 4 ustawy	12.	
3. Dostawa towarów oraz świadczenie usług na terytorium kraju, opodatkowane stawką 0%	13.	
3a. w tym dostawa towarów, o której mowa w art. 129 ustawy	14.	
4. Dostawa towarów oraz świadczenie usług na terytorium kraju, opodatkowane stawką 3% albo 5%	15.	16.
5. Dostawa towarów oraz świadczenie usług na terytorium kraju, opodatkowane stawką 7% albo 8%	17. 1300	18. 104
6. Dostawa towarów oraz świadczenie usług na terytorium kraju, opodatkowane stawką 22% albo 23%	19.	20.
7. Wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów	21.	
8. Eksport towarów	22.	
9. Wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów	23.	24.
10. Import towarów podlegający rozliczeniu zgodnie z art.33a ustawy	25.	26.
11. Import usług	27.	28.
11a. w tym nabycie od podatników podatku od wartości dodanej usług, do których stosuje się art.28b ustawy	29.	30.
12. Dostawa towarów oraz świadczenie usług, dla których podatnikiem jest nabywca (poz.32 wypełnia tylko nabywca)	31.	32.
13. Kwota podatku należnego od towarów i usług objętych spisem z natury, o którym mowa w art.14 ust.5 ustawy		33.
14. Kwota podatku należnego od wewnątrzwspólnotowego nabycia środków transportu, wykazanego w poz.24, podlegająca wpłacie w terminie, o którym mowa w art.103 ust.3, w związku z ust.4 ustawy		34.
Razem: (Poz.35=suma kwot z poz.10, 11, 13, 15, 17, 19, 21, 22, 23, 25, 27 i 31; Poz.36= suma kwot z poz.16, 18, 20, 24, 26, 28, 32, 33 pomniejszona o kwotę z poz. 34)	35. 1300	36. 104

Obniżonej 8% stawki VAT nie należy natomiast stosować do usług przygotowywania mieszanki soli z piaskiem, wykorzystywanej do posypywania dróg, wykonywanych za pomocą własnego sprzętu przedsiębiorcy. Z treści powołanej wcześniej interpretacji wynika bowiem, że tego rodzaju usługi nie są zaliczane do grupowania PKWiU 81.29.12.0 „Usługi zamykania śmieci i usuwania śniegu”, lecz do PKWiU 43.99.90.0 „Roboty związane z wykonywaniem pozostałych specjalistycznych robót budowlanych, gdzie indziej niesklasyfikowanych”. Dla wymienionych usług ustawodawca nie przewidział preferencyjnych stawek ani zwolnienia od VAT, dlatego podlegają one opodatkowaniu według 23% stawki podstawowej.

O jednym świadczeniu kompleksowym nie można natomiast mówić w sytuacji, gdy podatnik świadczy usługi szeroko rozumianego utrzymania odcinków dróg i autostrad, na które oprócz ich odśnieżania czy usuwania gołoledzi składa się także wiele innych usług, w tym opodatkowanych 23% stawką VAT, np. utrzymanie ogrodzenia dróg, ekranów akustycznych, oświetlenia, oznakowania pionowego i poziomego itp.

Czynności, o których mowa, podlegają różnym stawkom VAT, nawet jeśli przedsiębiorca realizuje je w ramach jednej, zawartej z zarządcą drogi umowy. W związku z tym brak jest podstaw do ich opodatkowania jako jednego świadczenia z zastosowaniem obniżonej 8% stawki VAT, przewidzianej dla usług będących przedmiotem niniejszego opracowania. Takie wnioski nasuwają się zarówno z orzecznictwa sądowego, czego przykładem jest wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w Rzeszowie z 10 września 2013 r. (sygn. akt I SA/Rz 497/13), jak i z wyjaśnień udzielanych przez organy podatkowe (tak m.in. dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach w interpretacji indywidualnej z 4 marca 2014 r., nr IBPP2/443-1079/13/ICz).

Pozostawanie w gotowości do odśnieżania opodatkowane tak jak usługa główna

Wielu przedsiębiorców prowadzących działalność polegającą na zimowym utrzymaniu dróg, parkingów itp. zobowiązuje się w umowach nie tylko do faktycznego świadczenia usług w tym zakresie, ale również do pozostawania w gotowości do ich świadczenia, w czasie niewystępowania opadów śniegu. Odpłatność za czynność gotowości do odśnieżania najczęściej ma charakter ryczałtowy, jako określony procent (np. 40%) ustalonej ceny za odśnieżanie. Pojawia się wówczas problem, jaką stawkę VAT stosować w stosunku do tego rodzaju usług.

Pomimo że w grupowaniu PKWiU pod symbolem 81.29.12.0. nie jest wyodrębniona gotowość do odśnieżania, jeśli warunki pogodowe nie wymagają wykonywania przez podatnika tej czynności, to jednak obydwa te świadczenia należy rozpatrywać łącznie. Można zatem przyjąć, że w rozpatrywanym przypadku występuje jedno świadczenie kompleksowe, składające się z dwóch świadczeń, które z ekonomicznego punktu widzenia tworzą jedną całość. Do celów VAT nie powinno się ich sztucznie rozdzielać.

W konsekwencji zarówno do świadczenia głównego, w postaci usługi usuwania śniegu oraz lodu, jak i do świadczenia mającego względem niego charakter poboczny (uzupełniający), polegającego na pozostawianiu w gotowości do jej wykonania, należy stosować tę samą stawkę VAT. W odniesieniu do świadczeń, o których mowa, będzie to stawka właściwa dla usługi podstawowej, czyli 8%. Potwierdzały to również organy podatkowe, o czym świadczy np. treść interpretacji indywidualnej dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 10 maja 2010 r. (nr IBPP2/443-126/10/ICz).

O obowiązku podatkowym decyduje wystawienie faktury

Oprócz ustalenia prawidłowej stawki VAT przedsiębiorca świadczący usługi odśnieżania powinien także właściwie określić moment powstania obowiązku podatkowego z tego tytułu. Zgodnie z obowiązującą w tym zakresie zasadą ogólną obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towaru lub wykonania usługi (art. 19a ust. 1 ustawy o VAT). Od tej zasady przewidziano jednak wiele wyjątków, z których jeden dotyczy czynności będących przedmiotem tego opracowania.

Przy usługach usuwania śniegu, lodu, zamywania śmieci (PKWiU 81.29.12.0) obowiązek podatkowy powstaje w dacie wystawienia faktury (art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b ustawy o VAT).

W przypadku czynności tych zasadą jest, że fakturę wystawia się nie wcześniej niż 30. dnia przed wykonaniem usługi i nie później niż z upływem terminu płatności (art. 106i ust. 3 pkt 4 i ust. 7 pkt 1 ustawy o VAT). Jeśli jednak faktura zawiera informację, jakiego okresu rozliczeniowego dotyczy, wówczas wystawca faktury nie jest związany terminem początkowym wystawienia faktury i wolno mu ją wystawić znacznie wcześniej, np. z wyprzedzeniem kilkumiesięcznym.

1 Przykład: Powstanie obowiązku podatkowego

W dniu 26 stycznia 2015 r. podatnik wystawił fakturę za usunięcie sopli z dachu magazynu firmy „X”. Termin płatności faktury określono na 9 lutego 2015 r. Zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b ustawy o VAT obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia tej usługi powstał z chwilą wystawienia faktury, czyli 26 stycznia 2015 r., niezależnie od tego, że termin płatności przypadał na luty 2015 roku.

2 Przykład: Faktura wystawiona „z góry”

Podatnik 3 stycznia 2015 r. wystawił fakturę za odśnieżanie „z góry”, obejmującą świadczenie usług w tym zakresie za miesiące od stycznia do marca 2015 roku. Pomimo tego, że w umowie określono odrębne terminy płatności dla każdego z tych miesięcy, w których nabywca usługi będzie musiał uiścić należność za wykonanie usługi, obowiązek podatkowy powstał z chwilą wystawienia faktury, czyli 3 stycznia 2015 r.

Natomiast jeśli podatnik nie wystawił faktury albo wystawił ją z opóźnieniem, wówczas obowiązek podatkowy powstaje z chwilą upływu terminu do jej wystawienia, a jeśli nie określono takiego terminu – z chwilą upływu terminu płatności (art. 19a ust. 7 ustawy o VAT). Ponieważ fakturę za odśnieżanie trzeba wystawić najpóźniej w dniu, w którym upływa termin płatności, obowiązek podatkowy w takich przypadkach będzie wyznaczał upływ terminu płatności. Tak jest w przypadku świadczenia ww. usług na rzecz przedsiębiorców.

Przykład: Wystawienie faktury z opóźnieniem

Spółka „ALFA” na podstawie zawartej umowy świadczy usługi odśnieżania na rzecz spółki „BETA”. Zgodnie z umową termin płatności za usługi odśnieżania wykonane w grudniu 2014 roku przypadał 20 stycznia 2015 r. Usługa została udokumentowana fakturą wystawioną przez spółkę „ALFA” 3 lutego 2015 r., a więc z opóźnieniem (skoro wystawiono ją już po upływie terminu płatności). Obowiązek podatkowy w VAT powstał zatem z upływem terminu płatności, czyli 20 stycznia 2015 r.

Inaczej będzie natomiast przy usługach odśnieżania świadczonych na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności. Ponieważ w ich przypadku dla tego typu usług nie ma obowiązku wystawienia faktury, nawet jeśli ich odbiorcy tego zażądają (zob. art. 106b ust. 3 pkt 1 ustawy o VAT) – obowiązek podatkowy powstaje z upływem terminu płatności. Może się jednak zdarzyć, że podatnik wystawi taką fakturę pomimo braku obowiązku w tym zakresie. Nie ma bowiem zakazu wystawiania tego rodzaju dokumentów. Wówczas – jeśli faktura zostanie wystawiona przed upływem terminu płatności – obowiązek podatkowy powstanie w dacie jej wystawienia.

Przykład: Usługa odśnieżania dla osoby fizycznej

Firma „XYZ” 15 lutego 2015 r. wystawiła fakturę za usługę odśnieżania prywatnej posesji, z terminem płatności przypadającym na 10 marca 2015 r. Oznacza to, że w tym przypadku obowiązek podatkowy w VAT powstał w dniu 15 lutego 2015 r.

Trzeba również wspomnieć o tym, że otrzymanie przez podatnika przed wykonaniem ww. usług odśnieżania (bez względu na status odbiorców) całości lub części zapłaty – nie spowoduje powstania obowiązku podatkowego w sposób przewidziany dla przedpłat, zaliczek czy zadatków, tj. zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy o VAT. Dzieje się tak dlatego, że wśród czynności, w przypadku których otrzymanie zaliczki nie powoduje powstania obowiązku podatkowego, znalazło się świadczenie usług wymienionych m.in. w pozycji 174 załącznika nr 3 do ustawy o VAT, a więc także usług zamykania śmieci i usuwania śniegu (art. 19a ust. 8 ustawy o VAT). Skoro dla tego rodzaju czynności otrzymanie przedpłaty (zaliczki, zadatku itp.) jest neutralne, tj. nie powoduje powstania obowiązku podatkowego w VAT,

wykonujący je podatnicy nie mają także obowiązku wystawiania z tego tytułu faktur zaliczkowych (art. 106b ust. 1 pkt 4 ustawy o VAT).

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 8 ust. 1, art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. b i ust. 7, art. 41 ust. 2, art. 86 ust. 1, ust. 10 i ust. 10b pkt 1, art. 86a ust. 1 i ust. 2 pkt 3, art. 146a pkt 2, art. 106b ust. 1 pkt 4, art. 106i ust. 3 pkt 4 i ust. 7 pkt 1, pozycja 174 załącznika nr 3 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Rozporządzenie Rady Ministrów z 29 października 2008 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) (Dz.U. nr 207, poz. 1293 ze zm.).

Mariusz Olech

prawnik, specjalista ds. podatków

Wskazówki DORADCY VAT:

- ▶ Wydatki ponoszone na odśnieżanie terenu firmy, w tym dróg wewnętrznych i dojazdowych, dachów budynków i chodników położonych wzdłuż nieruchomości, a także posypywanie ich piaskiem i solą, tak jak usuwanie sopli lodowych są związane z jej działalnością. W konsekwencji dają prawo do odliczenia VAT.
- ▶ Jeśli przedsiębiorca kupuje odśnieżarkę spalinową albo elektryczną do firmy, to VAT naliczony przy takim zakupie, jako związany z prowadzoną działalnością gospodarczą, może być przez niego odliczony.
- ▶ Możliwość odliczenia VAT naliczonego przysługuje również przy zakupie usług odśnieżania terenu przedsiębiorstwa (np. dróg wewnętrznych i dojazdowych, chodników, dachów budynków itp.) świadczonych przez zewnętrzne, specjalizujące się w tym firmy. Poniesione z tego tytułu wydatki wiążą się bowiem z całokształtem funkcjonowania podatnika i mają pośredni związek z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.

Zmiany w VAT omówione przez najlepszych ekspertów!

1 stycznia 2015 roku weszły w życie kolejne ważne zmiany w ustawie o VAT. Także w trakcie roku spodziewana jest kolejna duża nowelizacja ustawy vatowskiej. Najlepsi eksperci z firmy doradczej EY omawiają wszystkie zmiany specjalnie dla Ciebie.

Tę niezwykle cenną publikację możesz zamówić na www.fabrykawiedzy.com.

Korekta faktur uprawnia do zwrotu VAT

Przedsiębiorca, który w wystawionych dokumentach sprzedaży wykazał wyższą stawkę VAT, ma prawo do wystawienia faktury korygującej z właściwą wysokością podatku.

Przedsiębiorca, który rozlicza VAT, jest zobowiązany do wystawiania swoim kontrahentom dokumentów sprzedaży, z kwotami netto oraz odpowiednią stawką podatku. Na podstawie art. 106j ust. 1 pkt 5 ustawy o VAT, w przypadku gdy po wystawieniu faktury podwyższono cenę lub stwierdzono pomyłkę w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiejkolwiek innej pozycji faktury, należy wystawić fakturę korygującą.

Faktura korygująca powinna zawierać:

- 1) wyrazy „FAKTURA KORYGUJĄCA” albo wyraz „KOREKTA”,
- 2) numer kolejny oraz datę jej wystawienia,
- 3) dane zawarte w fakturze, której dotyczy faktura korygująca, np. datę, imiona i nazwiska, nazwę kupującego i sprzedawcy, nazwę (rodzaj) towaru lub usługi objętych korektą,
- 4) przyczynę korekty,
- 5) jeżeli korekta wpływa na zmianę podstawy opodatkowania lub kwoty podatku należnego (odpowiednio kwotę korekty podstawy opodatkowania lub kwotę korekty podatku należnego z podziałem na kwoty dotyczące poszczególnych stawek podatku i sprzedaży zwolnionej),
- 6) prawidłową treść korygowanych pozycji.

Faktury korygujące nie wymagają podpisów stron, a obowiązek ich dostarczenia do nabywcy ma sprzedający.

Zwiększenie ceny

Ustawa o VAT nie reguluje, w którym momencie należy skorygować podatek *in plus*, czyli podwyższenia VAT w związku z błędnie określoną stawką na fakturze. Należy więc odnieść się do ugruntowanej linii orzeczniczej (np. wyroki NSA z 25 lutego 2011 r., sygn. akt I FSK 213/10 oraz 5 grudnia 2013 r., sygn. akt I FSK 1710/12).

Zgodnie z tymi wyrokami, w zależności od przyczyny wystawienia faktury korygującej, różny jest termin ujęcia jej w rozliczeniach. Podatnik, który przy wystawieniu faktury pierwotnej pomylił się tylko w cenie, stawce lub kwocie podatku, zaniżając podstawę opodatkowania, fakturę korygującą powinien uwzględnić przez korektę wielkości podatku należnego z odniesieniem do okresu rozliczeniowego, za który nieprawidłowo go zadeklarowano. Skorygowanie podatku nastąpi więc w deklaracji za okres, w którym podatnik rozliczył fakturę pierwotną, gdyż wówczas doszło do zaniżenia zobowiązania podatkowego.

Inaczej trzeba rozliczyć korektę, gdy po dokonaniu transakcji zaistnieją nowe zdarzenia, które wpływają na zobowiązanie podatkowe, np. podwyższenie ceny na skutek nieprzewidzianych okoliczności. W takim wypadku korekta powinna zostać uwzględniona w rozliczeniu za miesiąc, w którym to zdarzenie nastąpiło.

Obniżenie zapłaty

Zawyżenie stawki VAT powoduje, że fakturę korygującą (podatek *in minus*) należy rozliczyć, stosując art. 29a ust. 13 i 14 ustawy o VAT. Z takim przypadkiem możemy mieć do czynienia, gdy pierwotnie zastosowaliśmy wyższą stawkę VAT, a później okazało się, że właściwa jest niższa wysokość podatku.

Przykład: Wykazanie zmniejszonej stawki

Nabywca otrzymał 5 września 2014 r. korektę faktury, na której zmniejszono stawkę VAT z 23% do 8%. Potwierdzenie dla sprzedawcy wystawił i przekazał 10 października 2014 r. Przedsiębiorca, który skorygował stawkę VAT, może dokonać korekty deklaracji obejmującej fakturę z zawyżonym podatkiem dopiero w deklaracji za październik.

Taka sytuacja powstała m.in. przy stosowaniu stawki VAT na usługi montażu stałej zabudowy w budynkach budownictwa społecznego. Pierwotnie organy podatkowe nakazywały stosowanie do takich usług stawki 23%. Dopiero uchwała NSA z 24 czerwca 2013 r. (sygn. akt I FPS 2/13) jednoznacznie stwierdziła zasadność stosowania obniżonej stawki i ujednoliciła orzecznictwo sądów administracyjnych.

Sąd stwierdził, że w stanie prawnym obowiązującym od 1 stycznia 2011 r. świadczenie kompleksowe polegające na zaprojektowaniu, dopasowaniu oraz montażu komponentów, w sposób tworzący wraz z elementami konstrukcyjnymi obiektu budowlanego lub jego części trwałą zabudowę meblową, wykonywane w obiektach budowlanych zaliczanych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym, stanowi usługę modernizacji objętą 8% podatkiem.

Oznacza to, że przedsiębiorca, który zastosował się do interpretacji podatkowych, może obecnie skorygować pierwotnie wystawione faktury z 23% stawką. Na podstawie art. 29a ust. 13 i 14 ustawy o VAT, gdy stwierdzono pomyłkę w kwocie podatku na fakturze pierwotnej, skutkującą zawyżeniem kwoty podatku należnego, można obniżyć podstawę opodatkowania. Warunkiem zastosowania niższego VAT jest posiadanie, uzyskanego przed upływem terminu do złożenia deklaracji za dany okres rozliczeniowy, w którym nabywca otrzymał fakturę korygującą, potwierdzenia otrzymania tej korekty.

Uwaga

Korekty *in minus* (zmniejszenia stawki VAT) nie dokonuje się wstecz (czyli za okres, w którym wykazano tę transakcję w deklaracji VAT), ale na bieżąco – w miesiącu (kwartale) otrzymania korekty przez nabywcę (pod warunkiem posiadania potwierdzenia jej otrzymania).

Uzyskanie potwierdzenia otrzymania przez nabywcę towaru lub usługobiorcę faktury korygującej po terminie złożenia deklaracji za dany okres rozliczeniowy uprawnia wystawcę do uwzględnienia korekty za okres rozliczeniowy, w którym potwierdzenie to uzyskano.

Na podstawie natomiast art. 29a ust. 15 pkt 4 ustawy o VAT warunek posiadania potwierdzenia otrzymania faktury korygującej przez nabywcę towaru lub usługobiorcę nie jest konieczny. Tego obowiązku nie stosuje się, gdy podatnik nie uzyskał potwierdzenia mimo udokumentowanej próby doręczenia faktury korygującej i z posiadanej dokumentacji wynika, że nabywca towaru lub usługobiorca wie, że transakcja została zrealizowana zgodnie z warunkami określonymi w fakturze korygującej.

Termin na korektę

Przepisy ustawy o VAT nie regulują terminu, w jakim podatnik powinien wystawić fakturę korygującą. Oczywiście powinno to nastąpić jak najszybciej po zauważeniu pomyłki lub wystąpieniu innego zdarzenia skutkującego obowiązkiem korekty rozliczeń. Należy bowiem pamiętać, że istnieją terminy przedawnienia zobowiązania podatkowego. Dotyczy to też należności wynikających z rozliczenia VAT.

Wygasłych przez przedawnienie zobowiązań podatkowych nie będzie można skorygować. Oznacza to, że organy podatkowe nie uwzględnią korekty faktur dotyczących takich nieistniejących należności. Korekta tego dokumentu sprzedaży powinna więc być dokonana przed upływem 5 lat, licząc od końca roku, w którym upłynął termin płatności podatku.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 29a ust. 13–14 i ust. 15 pkt 4, art. 106e ust. 1 oraz art. 106j ust. 1 pkt 5 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Bogdan Świąder

doradca podatkowy

Dokonanie dostawy towaru może być równoznaczne z faktycznym zrealizowaniem dostawy

Gdy przeniesienie prawa do dysponowania towarami jak właściciel następuje z chwilą ich wydania spedytorowi z magazynu spółki, to obowiązek podatkowy w podatku od towarów, i dla dostaw krajowych, powstanie w momencie wydania towaru, na podstawie art. 19a ust. 1 ustawy o VAT.

Stosownie do art. 19a ust. 1 ustawy o VAT obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi, z zastrzeżeniem ust. 5 i 7–11, art. 14 ust. 6, art. 20 i art. 21 ust. 1. Regulacja ta określa moment powstania obowiązku podatkowego w odniesieniu zarówno do dostaw krajowych, jak i eksportu towarów, i jest zgodna z art. 63 dyrektywy 2006/112/WE Rady z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.Urz. UE L nr 347, str. 1 ze zm.), który stanowi, że zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego ma miejsce, a VAT staje się wymagalny w momencie dostarczenia towarów lub wykonania usług.

Ważne

Z konstrukcji podatku od towarów i usług wynika, że podatnik, który wykonuje czynności podlegające opodatkowaniu tym podatkiem, zobowiązany jest opodatkować daną czynność w momencie powstania obowiązku podatkowego.

Zgodnie z art. 106i ust. 1 ustawy, fakturę wystawia się nie później niż 15. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano dostawy towarów lub wykonano usługę, z zastrzeżeniem ust. 2–8.

Przykład: Wydanie towaru i powstanie obowiązku podatkowego

Spółka będąca czynnym podatnikiem podatku od towarów i usług w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonuje sprzedaży towarów na rzecz podmiotów gospodarczych w kraju. Towary sprzedawane przez spółkę są po przyjęciu zamówienia przygotowywane do wysyłki, a następnie dowożone do nabywców. Spółka ponosi koszty transportu i korzysta z usług różnych firm transportowych, które świadczą dla niej usługi przewozu towarów na terytorium kraju. Towar odbierany jest w siedzibie spółki przez firmy przewoźnicze, a następnie jest dowożony do nabywców.

Wydając towar przewoźnikowi, wraz z towarem spółka przekazuje fakturę VAT, która jest wystawiana w dniu wydania towaru z magazynu. Jako datę dostawy na fakturze VAT spółka wpisuje datę wydania towaru przewoźnikowi. Przewoźnik posiada ubezpieczenie

od zdarzeń, w wyniku których w czasie transportu towarów od spółki do nabywcy mogłoby dojść do straty lub uszkodzenia towaru. Tym samym, to na przewoźniku ciąży ryzyko utraty towarów – od momentu przyjęcia towarów od spółki do momentu odebrania towaru przez nabywcę. Skoro przeniesienie prawa do dysponowania towarami jak właściciel następuje z chwilą ich wydania z magazynu spółki spedytorowi, to w tym samym terminie powstaje obowiązek podatkowy z tytułu dostawy towaru.

Generalna zasada wskazuje więc, że obowiązek podatkowy powstaje z chwilą dokonania dostawy towarów lub wykonania usługi. Zgodnie z tą regulacją podatek staje się wymagalny w okresie dokonania dostawy towaru lub wykonania usługi i powinien zostać rozliczony za ten okres rozliczeniowy. Oznacza to rezygnację z powiązania momentu powstania obowiązku podatkowego z datą wystawienia faktury.

Prawo do rozporządzania towarem

Zgodnie z definicją zawartą w art. 7 ust. 1 ustawy istotą dostawy towarów jest przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel. W celu przedstawienia właściwego rozumienia pojęcia przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel należy zaznaczyć, że dotyczy ono tego rodzaju czynności, która daje otrzymującemu towar prawo do postępowania z nim jak właściciel.

Należy przy tym uznać, że chodzi tutaj przede wszystkim o możliwość faktycznego dysponowania rzeczą, a nie rozporządzania nią w sensie prawnym. Ponieważ istotą dostawy towarów nie jest przeniesienie prawa własności, zatem zwrotu „prawo do rozporządzania jak właściciel” nie można interpretować jako prawa własności.

Ważne

Czynności przejścia własności ekonomicznej nie musi towarzyszyć przejście własności w sensie prawnym, ponieważ dostawa towarów nie ogranicza się wyłącznie do zbycia prawa własności rzeczy.

Także z wydaniem towaru przez dostawcę łączy się istotny skutek dokonania sprzedaży towarów, polegający m.in. na przejściu na odbiorcę korzyści i ciężarów związanych z towarem oraz ryzyka przypadkowej utraty lub uszkodzenia towaru. Chwilą decydującą o przejściu na odbiorcę korzyści i ciężarów związanych z towarem oraz ryzyka przypadkowej utraty lub uszkodzenia towaru jest wydanie towaru. Dokonanie dostawy, o której mowa w art. 19a ust. 1 ustawy, oznacza zatem faktyczne zrealizowanie dostawy.

Powstanie obowiązku podatkowego

Stosownie do art. 353¹ Kodeksu cywilnego strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Z przepisu tego wynika, że strony mogą dowolnie kształtować treść umowy w granicach wyznaczonych przez obowiązujące przepisy prawa, w tym także przepisy prawa podatkowego. Jednak podkreślić należy, że do celów powstania obowiązku podatkowego w podatku od towarów i usług dokonanie czynności (dostawy towarów lub wykonania usługi) następuje z chwilą faktycznego jej dokonania, z wyjątkiem przypadków, w których przepisy ustawy określają wprost ten moment.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 7 ust. 1, art. 19a ust. 1 oraz art. 106i ust. 1 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Art. 353¹ ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (tekst jedn.: Dz.U. z 2014 r. poz. 121 ze zm.).

Anna Duszyńska

właścicielka biura rachunkowego

Aktualności

Odpowiedzi ekspertów

Komentarz miesięczny

Faktura VAT

Obowiązek podatkowy

VAT w branżach

WYJĄTKOWE KORZYŚCI DLA PRENUMERATORÓW

NASI EKSPERCI SĄ DO PAŃSTWA DYSPOZYCYJNI

- Nie znalazłeś w publikacji artykułu rozwiązującego problem jednostki?
- Chcesz dowiedzieć się więcej na temat ważnych w danym okresie zagadnień?

NAPISZ DO NAS I ZŁÓŻ ZAMÓWIENIE

EKSPERT SPECJALNIE DLA PAŃSTWA PRZYGOTUJE
ARTYKUŁ, KTÓRY ZAMIEŚCIMY
NA ŁAMACH PUBLIKACJI

Nieruchomości

Zamiana nieruchomości jest podatkowo korzystniejsza niż ich sprzedaż

Spółka posiada 4 działki budowlane. Ze względu na konieczność rozbudowy siedziby jest zmuszona zamienić się z sąsiadem na nieruchomości. Nabycie zamienianych działek było następujące:

- 1) 2 działki kupione w 2006 roku na spółkę,*
- 2) 2 działki kupione w 2012 roku prywatnie przez właścicieli spółki i wniesione do niej aportem.*

Sąsiad firmy prowadzi działalność jednoosobową, ale działka jest jego własnością prywatną (mieszka tam). Czy ze względów podatkowych lepiej zrobić to przez transakcję kupna-sprzedaży, czy zamianę? Ceny nieruchomości się pokrywają.

Z punktu widzenia opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych zdecydowanie korzystniejsza będzie w przedstawionej sytuacji zamiana nieruchomości.

Umowa zamiany nie będzie bowiem w przedstawionej sytuacji podlegała opodatkowaniu tym podatkiem (na podstawie art. 2 pkt 4 lit. a ustawy o PCC, który stanowi, że nie podlegają opodatkowaniu czynności cywilnoprawne, inne niż umowa spółki i jej zmiany, jeżeli przynajmniej jedna ze stron z tytułu dokonania tej czynności jest opodatkowana podatkiem od towarów i usług). Zaś w przypadku zawarcia dwóch umów sprzedaży opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych (według stawki 2% – zob. art. 7 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o PCC) podlegać będzie umowa sprzedaży nieruchomości sąsiada spółce.

Umowa zamiany nie będzie w przedstawionej sytuacji podlegać opodatkowaniu VAT, gdyż konsekwencją zawarcia umowy zamiany będzie wystąpienie w spółce opodatkowanych VAT według stawki 23% dostaw działek (zakładam, że działki te stanowią tereny budowlane w rozumieniu VAT, tj. ich przeznaczenie pod zabudowę wynika z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku braku takiego planu – z decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu – zob. art. 2 pkt 33 ustawy o VAT; w przeciwnym bowiem razie dostawa działek byłaby zwolniona od VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy o VAT, a w konsekwencji wyłączenie opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych umowy zamiany nie znalazłoby zastosowania). Podlegającymi opodatkowaniu VAT odpłatnymi dostawami towarów są również dostawy towarów, w których przypadku wynagrodzenie zostało określone w naturze.

Wadą umów zamiany są pewne wątpliwości co do sposobu ich podatkowego rozliczania. Na gruncie VAT wynikają one przede wszystkim z tego, że od 1 stycznia 2014 r. nie ma przepisu

podobnego do wcześniej obowiązującego art. 29 ust. 3 ustawy o VAT (przepis ten stanowił, że jeżeli należność jest określona w naturze, podstawą opodatkowania jest wartość rynkowa towarów lub usług pomniejszona o kwotę podatku), a w konsekwencji nie do końca wiadomo, jak w przypadku umów zamiany (czy szerzej – w przypadku transakcji barterowych) ustalać podstawę opodatkowania.

Należy jednak zauważyć, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 19 grudnia 2012 r. w sprawie o sygn. akt C-549/11 orzekł, że podstawą opodatkowania dostawy towarów lub świadczenia usług jest wynagrodzenie rzeczywiście otrzymane z tego tytułu. Owo wynagrodzenie jest zatem zdaniem Trybunału wartością subiektywną, czyli rzeczywiście otrzymaną, a nie wartością oszacowaną według kryteriów obiektywnych. Ponadto wynagrodzenie to musi być wyrażalne w pieniądzu. Mając to na uwadze, Trybunał stwierdził, że jeżeli wartość ta nie jest kwotą pieniędzy uzgodnioną między stronami, to powinna ona – jako wartość subiektywna – odpowiadać wartości, jaką dla odbiorcy ma usługa będąca wynagrodzeniem za dostawę towarów oraz kwocie, jaką byłby on skłonny za tę usługę zapłacić.

Jeśli przykładowo za działki spółki sąsiad skłonny byłby zapłacić 1.000.000 zł, to taką właśnie kwotę uznać należy za wartość subiektywną, czyli zapłatę z tytułu dostawy czterech działek przez spółkę. Kwotę tę uznać należy za kwotę brutto.

Konieczności zapłaty VAT przez spółkę z tytułu dostawy działek częściowo można byłoby uniknąć, wycofując zamieniane działki ze spółki na cele prywatne wspólników (częściowo, tj. w zakresie działek kupionych przez spółkę, wycofanie takie może podlegać opodatkowaniu, jako nieodpłatna dostawa towarów; będzie tak, jeżeli przy nabyciu tych działek spółce przysługiwało prawo do odliczenia – zob. art. 7 ust. 2 ustawy o VAT), a następnie dokonanie ich zamiany przez wspólników „prywatnie”. Rozwiązanie takie ma jednak kilka wad, tj.:

- 1) wiązać się będzie z koniecznością zapłaty podatku od czynności cywilnoprawnych od umowy zamiany (w wysokości 2% – zob. art. 7 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o PCC), a potem – przy wprowadzaniu nabytej od sąsiada działki do spółki – od zmiany umowy spółki (w wysokości 0,5% – zob. art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy o PCC),
- 2) będzie nieopłacalne (ze względu na podatek dochodowy), jeżeli spółka jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych,
- 3) wymagać będzie szeregu dodatkowych czynności formalnoprawnych (wycofania działek ze spółki, a następnie wprowadzenia działki nabytej od sąsiada do spółki).

Oczywiście VAT w przedstawionej sytuacji nie wystąpi lub wystąpi częściowo, jeżeli zamieniane przez spółkę działki nie są lub częściowo nie są terenami budowlanymi w rozumieniu VAT. W zakresie tym dostawy tych działek (w tym dostawy dokonywane w ramach umowy zamiany) będą zwolnione od podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy o VAT.

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 2 pkt 33, art. 5 ust. 1 pkt 1, art. 7 ust. 2, art. 29a oraz art. 43 ust. 1 pkt 9 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Art. 1 ust. 1, art. 2 pkt 4 oraz art. 7 ust. 1 ustawy z 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (tekst jedn.: Dz.U. z 2010 r., nr 101, poz. 649 ze zm.).

Tomasz Krywan

doradca podatkowy

Sprzedaż detaliczna**Z faktury za naprawę auta można odliczyć tylko połowę podatku**

Jesteśmy firmą posiadającą sklepy spożywcze mamy samochód o ładowności powyżej 500 kg, zakupiony przed 1 kwietnia 2014 r. Czy możemy rozliczać VAT od zakupu paliwa i naprawy? Większość interpretacji dotyczących paliwa podaje, że można odliczyć tylko 50%. Odnośnie do naprawy takiego samochodu dostaliśmy informację, że możemy odliczyć cały VAT.

Z faktur za naprawę samochodu można odliczać maksymalnie 50% VAT. Jeżeli chodzi o odliczanie podatku z faktur za paliwo, to odpowiedź na pytanie zależy od tego, czy samochód ten jest pojazdem osobowym.

Ograniczenia w odliczaniu podatku naliczonego dotyczące samochodów od 1 kwietnia 2014 r. określają przepisy art. 86a ustawy o VAT. Przepisy te mają zastosowanie również w przypadku ponoszenia wydatków dotyczących samochodów nabytych przed 1 kwietnia 2014 r.

Na gruncie tych regulacji pojazdami samochodowymi uprawniającymi do pełnych odliczeń są:

- pojazdy samochodowe uprawniające do pełnych odliczeń ze względu na swoje cechy,
- pozostałe pojazdy samochodowe; pojazdy należące do tej grupy uprawniają do pełnych odliczeń, jeżeli sposób ich wykorzystywania przez podatnika, zwłaszcza określony w ustalonych przez niego zasadach ich używania, dodatkowo potwierdzony prowadzoną przez podatnika dla tych pojazdów ewidencją przebiegu, wyklucza ich użycie do celów niezwiązanych z działalnością gospodarczą (zob. art. 86a ust. 1 w zw. z art. 86a ust. 3 pkt 1 lit. a w zw. z art. 86a ust. 4 pkt 1 ustawy o VAT);

pojazdy należące do tej grupy należy zgłaszać naczelnikom urzędu skarbowego, składając informacje VAT-26 (zob. art. 86a ust. 12 ustawy o VAT).

Do pierwszej grupy pojazdów samochodowych (tj. do pojazdów samochodowych uprawniających do pełnych odliczeń ze względu na swoje cechy) należą:

- 1) pojazdy samochodowe, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 3,5 tony,
- 2) pojazdy samochodowe konstrukcyjnie przeznaczone do przewozu co najmniej 10 osób łącznie z kierowcą (czyli autobusy),
- 3) pojazdy samochodowe, inne niż samochody osobowe, mające jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą, klasyfikowane na podstawie przepisów o ruchu drogowym do podrodzaju: wielozadaniowy, van,
- 4) pojazdy samochodowe, inne niż samochody osobowe, mające jeden rząd siedzeń, który oddzielony jest od części przeznaczonej do przewozu ładunków ścianą lub trwałą przegrodą z otwartą częścią przeznaczoną do przewozu ładunków,
- 5) pojazdy samochodowe, inne niż samochody osobowe, które posiadają kabinę kierowcy z jednym rzędem siedzeń i nadwozie przeznaczone do przewozu ładunków jako konstrukcyjnie oddzielne elementy pojazdu,
- 6) pojazdy specjalne o przeznaczeniach: agregat elektryczny/spawalniczy, do prac wiertniczych, koparka, koparko-spycharka, ładowarka, podnośnik do prac konserwacyjno-montażowych oraz żuraw samochodowy,
- 7) pojazdy specjalne o przeznaczeniu pogrzebowym, jeżeli mają jeden rząd siedzeń albo ich dopuszczalna masa całkowita jest większa niż 3 tony,
- 8) pojazdy specjalne o przeznaczeniu bankowóz typu A lub B, jeżeli mają jeden rząd siedzeń albo ich dopuszczalna masa całkowita jest większa niż 3 tony.

Z treści pytania nie wynika, aby posiadany przez firmę samochód należał do jednej z tych grup. Nie wiadomo również, czy pojazd spełnia warunki do pełnych odliczeń, przewidziane dla pojazdów samochodowych. Prowadzi to do wniosku, że kwota podatku naliczonego od wszelkich wydatków dotyczących tego samochodu ograniczona jest do 50% (na podstawie art. 86a ust. 1 ustawy o VAT). Dotyczy to również kosztów napraw tego samochodu (zob. art. 86a ust. 2 pkt 3 ustawy o VAT). A zatem z faktur za naprawy przedmiotowego samochodu może Pani odliczać maksymalnie 50% VAT.

Jeszcze inaczej wygląda sytuacja, jeżeli chodzi o paliwo. Do końca czerwca 2015 roku istnieje bowiem przepis wyłączający możliwość odliczania podatku naliczonego przy nabywaniu paliwa do samochodów osobowych oraz innych niż samochodowy osobowe pojazdów samochodowych, których dopuszczalna ładowność wynosi 425 kg (w przypadku pojazdów posiadających tylko miejsce dla kierowcy), 493 kg (w przypadku pojazdów dwumiejscowych) albo

500 kg (w przypadku pojazdów o więcej niż dwóch miejscach) (zob. art. 12 ust. 1 ustawy nowelizującej z 7 lutego 2014 r.).

Dopuszczalna ładowność samochodu przekracza 500 kg, a więc przepis ten może mieć zastosowanie tylko wówczas, jeżeli jest to samochód osobowy. A zatem jeżeli chodzi o odliczanie VAT przy nabywaniu paliwa do tego samochodu, to podatnik (do końca czerwca 2015 roku):

- nie może odliczać VAT – jeżeli jest to samochód osobowy,
- może odliczać maksymalnie 50% VAT – jeżeli nie jest to samochód osobowy (tj. jeżeli posiada on homologację inną niż osobowa).

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 86a ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Art. 12 ust. 1 ustawy z 7 lutego 2014 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r. poz. 312).

Tomasz Krywan

doradca podatkowy

Usługi monitorowania

0 terminie odliczenia VAT decyduje obowiązek podatkowy u sprzedawcy

Otrzymaliśmy 22 grudnia 2014 r. fakturę za usługi monitorowania z datą wystawienia 2 stycznia 2015 r. Miesiącem sprzedaży jest grudzień 2014 roku. W którym miesiącu należy ująć tę fakturę w deklaracji VAT i kiedy odliczyć podatek naliczony z tej faktury? Dostaliśmy również fakturę za wydawnictwo, które wkrótce otrzymamy. Data wykonania tej usługi to 9 stycznia 2015 r. (druga część 2 marca 2015 r.). Kiedy możemy odliczyć VAT – w styczniu i marcu?

Prawo do odliczania podatku naliczonego powstaje generalnie w okresie rozliczeniowym powstania obowiązku podatkowego (u sprzedawcy), nie wcześniej jednak niż w okresie rozliczeniowym otrzymania faktury (zob. art. 86 ust. 10 w zw. z art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy o VAT). Jednocześnie obowiązek podatkowy z tytułu świadczenia usług powstaje zasadniczo z chwilą wykonania usług (zob. art. 19a ust. 1 ustawy o VAT). Usługę, dla której w związku z jej świadczeniem ustalane są następujące po sobie terminy płatności lub rozliczeń, uznaje się za

wykonaną z upływem każdego okresu, do którego odnoszą się te płatności lub rozliczenia, do momentu zakończenia świadczenia tej usługi (zob. art. 19a ust. 3 zdanie pierwsze ustawy o VAT). W przedstawionej sytuacji pierwsza z wystawionych faktur dotyczy usługi monitorowania, z tytułu której obowiązek podatkowy – w świetle przytoczonych przepisów – powstał 31 grudnia 2014 r. W tej sytuacji – skoro faktura ta została otrzymana 22 grudnia 2014 r. – podatek z tej faktury można odliczyć już w deklaracji VAT-7 za grudzień 2014 roku.

Bezpieczniejsze będzie jednak odliczenie podatku z tej faktury w ramach deklaracji VAT-7 za styczeń 2015 roku (korzystając z możliwości odliczenia podatku naliczonego w ramach deklaracji za jeden z dwóch okresów rozliczeniowych następujących po okresie rozliczeniowym powstania prawa do odliczenia – zob. art. 86 ust. 11 ustawy o VAT). Faktura ta zawiera bowiem styczniową datę wystawienia (na marginesie należy zauważyć, że określenie na przedmiotowej fakturze styczniowej daty wystawienia stanowi wykroczenie skarbowe; jest tak zawsze w przypadku wystawiania faktur z inną datą wystawienia niż faktyczna data wystawienia), a w konsekwencji organy podatkowe w razie kontroli mogą powziąć wątpliwość co do daty otrzymania przez Panią faktury.

Odnosnie do drugiej z faktur – o ile rzeczywiście dokumentuje ona świadczenie usług (a nie dostawę czasopism w formie papierowej) – prawo do odliczenia podatku naliczonego z tej faktury powstanie (zakładając, że daty wykonania usługi określone na tej fakturze są prawidłowe; zważywszy błędnie wskazaną datę wystawienia faktury wątpliwości w tym zakresie wydają się zasadne):

1. Częściowo w styczniu 2015 roku, częściowo zaś w marcu 2015 roku (a więc najwcześniej podatek naliczony z tej faktury będzie można odliczyć częściowo w ramach deklaracji VAT-7 za styczeń 2015 roku, częściowo zaś w ramach deklaracji VAT-7 za marzec 2015 roku) – jeżeli wcześniej faktura ta nie zostanie opłacona.
2. W miesiącu lub miesiącach jej opłacenia (a więc najwcześniej podatek naliczony z tej faktury będzie można odliczyć w ramach deklaracji VAT-7 za miesiąc lub miesiące opłacenia przedmiotowej faktury) – jeżeli faktura ta została lub zostanie opłacona przed wykonaniem usług, które ta faktura dokumentuje (wówczas bowiem w związku z dokonywaniem zapłaty powstawać będzie u sprzedawcy obowiązek podatkowy – zob. art. 19a ust. 8 ustawy o VAT).

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 19a ust. 1, 3 i 8, art. 86 ust. 10 w zw. z art. 86 ust. 10b pkt 1 oraz art. 86 ust. 11 ustawy z 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (tekst jedn.: Dz.U. z 2011 r. nr 177, poz. 1054 ze zm.).

Tomasz Krywan

doradca podatkowy

A

Akcyza na paliwa silnikowe	str. 12
Akcyza na wyroby tytoniowe	str. 14

D

Dokonanie dostawy towaru	str. 51
--------------------------------	---------

E

Eksport towarów	str. 31
-----------------------	---------

F

Faktura	str. 48
Faktura za prąd	str. 33

I

Instalacja kasy	str. 34
-----------------------	---------

K

Kasy fiskalne	str. 9
Katering	str. 22
Kontrola podatkowa	str. 3
Kontrola skarbową	str. 3
Korekta faktur	str. 48

L

Leasing finansowy	str. 17
-------------------------	---------

M

Miejsce świadczenia usług elektronicznych	str. 8
---	--------

N

Naprawa auta	str. 56
Nowelizacja ustawy o VAT	str. 4

O

Obniżony VAT	str. 23
Obowiązek korekty	str. 48
Obowiązek podatkowy	str. 51
Odliczanie VAT	str. 58
Odśnieżanie terenu firmy	str. 37

P

Paliwo do odśnieżarki	str. 38
Powstanie obowiązku podatkowego	str. 20
Pozostawanie w gotowości do odśnieżania	str. 44
Prepaid	str. 6

R

Rozpoczęcie ewidencjonowania	str. 9
------------------------------------	--------

S

Stawka 0%	str. 31
Stawka VAT na usuwanie śniegu	str. 42

T

Termin na korektę	str. 48
Termin odliczenia VAT	str. 58

U

Ulga na zakup kasy	str. 34
Umowa stron	str. 20
Uprzątnięcie śniegu i lodu przez zewnętrzną firmę	str. 41
Usługa elektroniczna	str. 8
Usługa kompleksowa	str. 44

W

Wewnątrzwspólnotowa transakcja trójstronna	str. 29
Wniosek o zwrot VAT	str. 17
WTT	str. 29

Z

Zakup łopaty	str. 38
Zakup piasku	str. 38
Zaliczka za WNT	str. 30
Zamiana	str. 54
Zamiana nieruchomości	str. 54
Zwolnienie z obowiązku posiadania kasy	str. 10

Odliczanie VAT od samochodów – wyjaśnienia praktyczne

W 2014 roku dwukrotnie zmieniły się przepisy ustawy o VAT dotyczące odliczania podatku od samochodów.

W konsekwencji większość kontroli fiskusa wykazuje nieprawidłowości w odliczeniach.

Mamy dla Ciebie pomoc – praktyczne rozwiązania poparte stanowiskami organów podatkowych.

Skorzystaj z fachowych i praktycznych rozwiązań!

Ta publikacja powstała z myślą o wszystkich przedsiębiorcach – podatnikach VAT – którzy posiadają (bądź zamierzają kupić lub leasingować) do potrzeb firmy samochody.

W tym poradniku znajdziesz m.in.:

- **Najważniejsze interpretacje organów podatkowych** dotyczące odliczania VAT od aut
- **Odpowiedzi ekspertów na pytania przedsiębiorców**
- **Wskazanie praktycznych aspektów** stosowania nowych przepisów

Każdy Czytelnik znajdzie rozwiązanie swoich wątpliwości.

Poradnik zawiera interpretacje organów podatkowych.

Zamów tę publikację już dziś na www.portalfk.pl

Redaktor: Rafał Kuciński
Wydawca: Renata Grochowska-Siudaj
Koordynator produkcji: Mariusz Jeziński
Skład i łamanie: Raster studio, Norbert Bogajczyk
05-071 Sulejów, ul. Konopnickiej 46
Projekt graficzny: Monika Gajewska
Drukarnia: Miller Druk sp. z o.o.
ISSN: 2391-4130
Nakład: 2500 egz.
Wydawnictwo Wiedza i Praktyka sp. z o.o.
ul. Łotewska 9a, 03-918 Warszawa
tel.: 22 518 29 29, faks: 22 617 60 10
e-mail: serwispodatkowyvat@wip.pl
NIP: 526-19-92-256
Numer KRS: 0000098264 – Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, Sąd Gospodarczy XIII Wydział Gospodarczy Rejestrowy.
Wysokość kapitału zakładowego: 200.000 zł
Copyright by Wydawnictwo Wiedza i Praktyka sp. z o.o.
Warszawa 2015

„Doradca VAT” wraz z przysługującymi Czytelnikom innymi elementami dostępnymi w subskrypcji (e-letter, strona WWW i inne) chronione są prawem autorskim. Przedruk materiałów opublikowanych w magazynie „Doradca VAT” oraz w innych

dostępnych elementach subskrypcji – bez zgody wydawcy – jest zabroniony. Zakaz nie dotyczy cytowania publikacji z powołaniem się na źródło. Publikacja „Doradca VAT” została przygotowana z zachowaniem najwyższej staranności i wykorzystaniem wysokich kwalifikacji, wiedzy i doświadczenia autorów oraz konsultantów. Zaproponowane w publikacji „Doradca VAT” oraz w innych dostępnych elementach subskrypcji wskazówki, porady i interpretacje nie mają charakteru porady prawnej. Ich zastosowanie w konkretnym przypadku może wymagać dodatkowych, pogłębionych konsultacji. Publikowane rozwiązania nie mogą być traktowane jako oficjalne stanowisko organów i urzędów państwowych. W związku z powyższym redakcja nie może ponosić odpowiedzialności prawnej za zastosowanie zawartych w publikacji „Doradca VAT” lub w innych dostępnych elementach subskrypcji wskazówek, przykładów, informacji itp. do konkretnych przypadków. Wydawca nie odpowiada za treść zamieszczonej reklamy; ma prawo odmówić zamieszczenia reklamy, jeżeli jej treść lub forma są sprzeczne z linią programową bądź charakterem publikacji oraz interesem Wydawnictwa Wiedza i Praktyka.

Informacje o prenumeracie:

tel.: 22 518 29 29

e-mail: cok@wip.pl

6 tematów, które znajdziesz w kolejnych numerach publikacji „Doradca VAT”:

ROZLICZENIA VAT PRZY OKRESOWYM BRAKU SPRZEDAŻY

Brak sprzedaży w danym okresie, spowodowany np. działalnością sezonową, sprawia, że podatnicy mają wprawdzie mniej obowiązków rozliczeniowych w VAT, ale muszą dokładnie przemyśleć sposób takich rozliczeń. Nietrafne decyzje w tym zakresie mogą bowiem negatywnie wpłynąć na ich sytuację finansową.

POSIADANIE FAKTURY, JEJ DUPLIKATU LUB DOKUMENTU CELNEGO WARUNKUJE PRAWO DO ODLICZENIA VAT

Prawo do obniżenia VAT powstaje w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy dotyczący danej transakcji, przy czym nie wcześniej niż w rozliczeniu za okres, w którym podatnik otrzymał fakturę lub duplikat faktury bądź dokument celny dokumentujący daną dostawę towarów i świadczenie usług.

PRZEKAZANIE ŚRODKÓW TRWAŁYCH W ZAMIAN ZA UDZIAŁY W SPÓŁCE JEST OPODATKOWANE

Zapłaty nie można utożsamiać jedynie ze świadczeniem pieniężnym; także świadczenie o charakterze rzeczowym jest wynagrodzeniem. Dlatego przekazanie środków trwałych, w zamian za udziały, stanowi dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług.

NIE KAŻDY BONUS WYPŁACONY KUPCOWI PRZEZ SPÓŁKĘ JEST OPUSTEM LUB OBNIŻKĄ CENY

Świadczenie ze strony spółki na rzecz kupca, które nie jest opustem lub obniżką ceny, o których mowa w art. 29a ust. 10 pkt 1 ustawy o podatku od towarów i usług, może być udokumentowane notą księgową.

PODATNIK MOŻE ODLICZYĆ VAT Z FAKTUR WYSTAWIONYCH PRZED ROZPOCZĘCIEM DZIAŁALNOŚCI

Jeśli wydatki poniesione przez podatnika przed dniem rejestracji do podatku VAT dokonywane były w celu uruchomienia działalności gospodarczej opodatkowanej podatkiem od towarów i usług, to podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktur VAT dokumentujących te wydatki i wystawionych na imię i nazwisko podatnika.

OBYWIAZEK PODATKOWY VAT PRZY DOSTAWIE ZA POŚREDNICTWEM FIRMY SPEDYCYJNEJ POWSTAJE W DNIU PRZEKAZANIA TOWARÓW KURIEROWI

Podatnik dostarczając towar kupującemu za pośrednictwem firmy kurierskiej, jest zobowiązany jako datę dokonania dostawy na fakturze przyjąć datę wydania towaru kurierowi. W tym właśnie momencie należy rozpoznać obowiązek podatkowy w VAT.